

**MNOHOSTRANNÝ DOHovor NA ZAVEDENIE OPATRENÍ NA ZAMEDZENIE
NARÚŠANIA ZÁKLADOV DANE A PRESUNOV ZISKU SÚVISIACICH S DAŇOVÝMI
ZMLUVAMI**

Zmluvné strany tohto dohovoru,

uvedomujúc si, že vlády strácajú značný objem daní z príjmov právnických osôb v dôsledku agresívneho medzinárodného daňového plánovania, ktoré sa prejavuje umelým presúvaním ziskov do lokalít, kde nepodliehajú zdaneniu alebo kde sa na ne uplatňuje nižšie zdanenie;

s vedomím, že narušanie základov dane a presúvanie ziskov (*base erosion and profit shifting* – ďalej len „BEPS“) je naliehavým problémom nielen pre priemyselne vyspelé krajiny, ale aj pre rozvíjajúce sa ekonomiky a rozvojové krajiny;

uvedomujúc si, aké dôležité je zabezpečiť, aby zisky boli zdanené tam, kde sa skutočne vykonávajú ekonomické aktivity, ktoré vytvárajú zisk, a kde sa tvoria hodnoty;

vítajúc balík opatrení, ktorý bol vypracovaný v rámci projektu OECD/G20 BEPS (ďalej len „balík OECD/G20 BEPS“);

s vedomím, že balík OECD/G20 BEPS zahŕňa opatrenia súvisiace s daňovými zmluvami na riešenie určitých hybridných nesúládov, predchádzanie zneužívaniu zmlúv, zamedzenie úmyselnému vyhýbaniu sa vzniku stálej prevádzkarne a zlepšenie riešenia sporov;

uvedomujúc si potrebu zabezpečiť rýchlu, koordinovanú a konzistentnú implementáciu opatrení BEPS do daňových zmlúv na mnohostrannom základe;

uvedomujúc si potrebu zabezpečiť, aby existujúce zmluvy o zamedzení dvojitého zdanenia príjmov boli interpretované tak, aby zamedzili dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa vzťahujú tieto zmluvy bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie v dôsledku daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovej povinnosti (vrátane prostredníctvom schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. *treaty shopping* s cieľom získať úľavy, ktoré takéto zmluvy poskytujú ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín);

s vedomím potreby zavedenia efektívneho mechanizmu na zavedenie dohodnutých zmien synchronizovaným a účinným spôsobom v rámci celej siete existujúcich zmlúv s cieľom predchádzať dvojitému zdaneniu príjmov bez potreby opakovaného bilaterálneho prerokovania každej takejto zmluvy;

dohodli sa takto:

ČASŤ I

Rozsah a výklad pojmov

Článok 1 – Rozsah dohovoru

Týmto dohovorom sa upravujú všetky daňové zmluvy, na ktoré sa vzťahuje (ďalej len „pokryté daňové zmluvy“) tak, ako sú definované v článku 2 ods. 1 písm. a) (Výklad pojmov).

Článok 2 – Výklad pojmov

1. Na účely tohto dohovoru sa používajú tieto výrazy:

a) Výraz „pokrytá daňová zmluva“ označuje zmluvu o zamedzení dvojitého zdanenia v odbore daní z príjmov (či už sa vzťahuje aj na iné dane alebo nie):

i) ktorá je v platnosti medzi dvomi alebo viacerými:

A) zmluvnými stranami; a/alebo

B) jurisdikciami alebo územiami, ktoré sú zmluvnými stranami vyššie uvedenej zmluvy a za ktorých medzinárodné vzťahy zodpovedá zmluvná strana; a

ii) ktorú každá takáto zmluvná strana oznámila depozitárovi v rámci vedeného zoznamu zmlúv vrátane akýchkoľvek jej dodatkov alebo iných sprievodných dokumentov (s uvedením názvu, názvov zmluvných strán, dátumu podpísania a, podľa okolností v čase oznámenia, aj dátumu nadobudnutia platnosti) ako zmluvu, na ktorú sa podľa požiadavky zmluvnej strany má vzťahovať tento dohovor;

b) výraz „zmluvná strana“ označuje:

- i) štát, pre ktorý tento dohovor nadobudol platnosť podľa článku 34 (Nadobudnutie platnosti); alebo
  - ii) jurisdikcia, ktorá podpísala tento dohovor podľa článku 27 ods. 1 písm. b) alebo c) (Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie) a pre ktorú tento dohovor nadobudol platnosť podľa článku 34 (Nadobudnutie platnosti);
  - c) výraz „zmluvná jurisdikcia“ označuje stranu pokrytej daňovej zmluvy;
  - d) výraz „signatár“ označuje štát alebo jurisdikciu, ktoré podpísali tento dohovor, ale pre ktoré tento dohovor ešte nenadobudol platnosť.
2. Pokiaľ ide o uplatňovanie tohto dohovoru niektorou zo zmluvných strán v akomkoľvek čase, ktorýkoľvek z výrazov, ktorý nie je definovaný v tomto dokumente, bude mať rovnaký význam, aký má v danom čase podľa príslušnej pokrytej daňovej zmluvy, ak nie je stanovené inak.

ČASŤ II

Hybridné nesúlady

Článok 3 – Transparentné subjekty

1. Na účely pokrytej daňovej zmluvy príjem plynúci určitým subjektom alebo usporiadaniam, alebo ich prostredníctvom, s ktorými sa zaobchádza ako s úplne alebo čiastočne transparentnými podľa vnútroštátnych daňových predpisov jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií, sa bude považovať za príjem rezidenta jednej zmluvnej jurisdikcie, ale len do takej miery, do akej daná zmluvná jurisdikcia tento príjem na daňové účely považuje za príjem rezidenta tejto zmluvnej jurisdikcie.
2. Ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, na základe ktorých sa od zmluvnej jurisdikcie vyžaduje, aby poskytla vyňatie zo zdanenia alebo odpočet alebo zápočet vo výške rovnajúcej sa dani z príjmov zaplatenej v súvislosti s príjmom plynúcim rezidentovi tejto zmluvnej jurisdikcie, ktorý môže byť zdanený v druhej zmluvnej jurisdikcii podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, sa neuplatnia, pokiaľ takéto ustanovenia umožňujú zdanenie touto druhou zmluvnou jurisdikciou výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tejto druhej zmluvnej jurisdikcie.
3. Čo sa týka pokrytých daňových zmlúv, v súvislosti s ktorými jedna alebo viacero zmluvných strán uplatnili výhradu uvedenú v článku 11 (Uplatnenie daňových zmlúv na obmedzenie práva zmluvnej strany na zdanenie svojich vlastných rezidentov) ods. 3 písm. a), na konci odseku 1 sa doplní táto veta: „Ustanovenia tohto odseku sa v žiadnom prípade nebudú vykladať tak, aby mali vplyv na právo zmluvnej jurisdikcie zdaniť svojich rezidentov.“
4. Odsek 1 (podľa prípadných úprav podľa odseku 3) sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy alebo v prípade absencie ustanovení v pokrytej daňovej zmluve, pokiaľ tieto ustanovenia upravujú, či sa príjmy plynúce od určitých subjektov alebo usporiadaní, alebo ich prostredníctvom,

s ktorými sa zaobchádza ako s príjmom, ktorý je z daňového hľadiska transparentný podľa vnútroštátnych daňových predpisov niektorej zo zmluvných jurisdikcií (či už na základe všeobecného pravidla alebo na základe detailnej identifikácie vzorov riešenia špecifických okolností a typov subjektov alebo usporiadaní), majú považovať za príjem rezidenta zmluvnej jurisdikcie.

5. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy;
- b) neuplatňovať odsek 1 na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie opísané v odseku 4;
- c) neuplatňovať odsek 1 na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie opísané v odseku 4, ktorým sa odopiera poskytnutie výhod podľa zmluvy v prípade príjmov pochádzajúcich alebo získaných prostredníctvom určitých subjektov alebo usporiadaní založených v tretej jurisdikcii;
- d) neuplatňovať odsek 1 na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie opísané v odseku 4, ktorým sa detailne identifikujú vzory riešenia špecifických okolností a typy subjektov alebo usporiadaní;
- e) neuplatňovať odsek 1 na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie opísané v odseku 4, ktorým sa detailne identifikujú vzory riešenia špecifických okolností a typy subjektov alebo usporiadaní a ktorým sa odopiera poskytnutie výhod podľa zmluvy v prípade príjmov pochádzajúcich od určitých subjektov alebo usporiadaní založených v tretej jurisdikcii;
- f) neuplatňovať odsek 2 na svoje pokryté daňové zmluvy;

- g) čo sa týka odseku 1, uplatňovať ho len na tie svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie opísané v odseku 4, ktorým sa detailne identifikujú vzory riešenia špecifických okolností a typy subjektov alebo usporiadaní.
6. Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 5 v písm. a) alebo b), je povinná informovať depozitára, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie opísané v odseku 4, na ktoré sa nevzťahuje výhrada podľa odseku 5 písm. c) až e), a ak áno, tak oznámi číslo článku a odseku, ktorý obsahuje takéto ustanovenie. Ak si zmluvná strana uplatnila výhradu uvedenú v odseku 5 písm. g), potom oznámenie podľa predchádzajúcej vety sa obmedzuje na pokryté daňové zmluvy, na ktoré sa vzťahuje táto výhrada. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonajú takéto oznámenia v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, ustanovenie sa nahradí ustanoveniami odseku 1 (v znení prípadných úprav podľa odseku 3) v rozsahu uvedenom v odseku 4. V ostatných prípadoch sa ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy (v znení prípadných úprav podľa odseku 3) nahradia odsekom 1, a to len v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1 (v znení prípadných úprav podľa odseku 3).

Článok 4 – Subjekty s dvojitou daňovou rezidenciou

1. Ak v dôsledku ustanovení pokrytej daňovej zmluvy osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jednej zmluvnej jurisdikcie, potom príslušné orgány týchto zmluvných jurisdikcií sa vynasnažia určiť vzájomnou dohodou, voči ktorej zmluvnej jurisdikcii sa takáto osoba bude považovať za daňového rezidenta na účely pokrytej daňovej zmluvy, pričom sa bude prihliadať na miesto jej skutočného vedenia, miesto jej vzniku alebo miesto, kde bola osoba inak založená, a na akékoľvek iné relevantné faktory. Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy okrem prípadov a takým spôsobom, ako sa dohodnú príslušné orgány zmluvných jurisdikcií.
2. Odsek 1 sa uplatní v prípade neexistencie alebo namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré stanovujú pravidlá na určenie toho, či osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, sa má považovať za rezidenta jednej zo zmluvných jurisdikcií v prípadoch, v ktorých by sa táto osoba inak považovala za rezidenta viac ako jednej zmluvnej jurisdikcie. Odsek 1 sa však neuplatní na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré špecificky upravujú problematiku rezidencie spoločností participujúcich v rámci tzv. „dual-listed company“ usporiadaní.
3. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:
  - a) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy;
  - b) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už upravujú prípady, kde osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jednej zmluvnej jurisdikcie tak, že vyžaduje, aby sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vynasnažili dosiahnuť vzájomnú dohodu o určení rezidencie len v jednej zmluvnej jurisdikcii;
  - c) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už upravujú prípady, kde osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jednej

zmluvnej jurisdikcie, a to tak, že odoprie výhody plynúce zo zmluvy bez toho, aby od príslušných orgánov zmluvných jurisdikcií vyžadovali, aby sa vynasnažili dosiahnuť vzájomnú dohodu o určení rezidencie v len jednej zmluvnej jurisdikcii;

- d) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy, ktoré už upravujú prípady, kde osoba, ktorá nie je fyzickou osobou, je rezidentom viac ako jednej zmluvnej jurisdikcie, a to tak, že vyžaduje, aby sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vynasnažili dosiahnuť vzájomnú dohodu o určení rezidencie v len jednej zmluvnej jurisdikcii, a ktoré určujú, ako sa má podľa pokrytej daňovej zmluvy postupovať v prípade takejto osoby, keď nie je možné dosiahnuť vzájomnú dohodu;
- e) nahradiť poslednú vetu odseku 1 na účely svojich pokrytých daňových zmlúv nasledujúcim textom: „Ak neexistuje takáto dohoda, nebude mať takáto osoba nárok na žiadne úľavy alebo oslobodenie od dane podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy.“;
- f) neuplatňovať tento článok v celom rozsahu na svoje pokryté daňové zmluvy so zmluvnými stranami, ktoré si uplatnili výhradu podľa písmena e).

4. Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 3 písm. a), je povinná oznámiť depozitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie opísané v odseku 2, na ktoré sa nevzťahuje výhrada podľa odseku 3 písm. b) až d), a ak áno, tak oznámi číslo článku a odseku, ktorý obsahuje takéto ustanovenie. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonajú takéto oznámenia v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, toto ustanovenie sa nahradí ustanoveniami odseku 1. V ostatných prípadoch odsek 1 nahradí ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, a to len v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1.

Článok 5 – Uplatnenie metód na zamedzenie dvojitého zdanenia

1. Zmluvná strana si môže vybrať, že uplatní buď odseky 2 a 3 (Alternatíva A), odseky 4 a 5 (Alternatíva B), alebo odseky 6 a 7 (Alternatíva C), alebo si môže vybrať, že neuplatní žiadnu z týchto alternatív. Pokiaľ si každá zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy vyberie inú alternatívu (alebo ak si jedna zo zmluvných jurisdikcií vyberie, že bude uplatňovať niektorú alternatívu, pričom druhá sa rozhodne, že nebude uplatňovať žiadnu z uvedených alternatív), potom sa alternatíva vybraná každou zo zmluvných jurisdikcií vzťahuje na svojich rezidentov.

Alternatíva A

2. Ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré by inak na účely zamedzenia dvojitého zdanenia vyňali zo zdanenia príjmy rezidenta zmluvnej jurisdikcie alebo majetok vo vlastníctve rezidenta zmluvnej jurisdikcie, sa neuplatnia, pokiaľ druhá zmluvná jurisdikcia uplatňuje ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy na vyňatie takého príjmu alebo majetku zo zdanenia alebo na určenie limitu sadzby, ktorá sa môže použiť na zdanenie takého príjmu alebo majetku. V tomto druhom prípade prvá zmluvná jurisdikcia povolí znížiť daň z príjmu alebo majetku takého rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani zaplatenej v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane vypočítanej pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na tie časti príjmu alebo majetku, ktoré môžu byť zdanené v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii.

3. Odsek 2 sa vzťahuje na pokrytú daňovú zmluvu, ktorá by inak vyžadovala od zmluvnej jurisdikcie vyňať príjem alebo majetok opísaný v tomto odseku.

Alternatíva B

4. Ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré by na účely zamedzenia dvojitého zdanenia inak vyňali zo zdanenia príjmy rezidenta zmluvnej jurisdikcie v tejto zmluvnej jurisdikcii, pretože s takýmto

príjmami sa v danej zmluvnej jurisdikcii zaobchádza ako s dividendou, sa neuplatnia, pokiaľ sa na tieto príjmy vzťahuje odpočet na účely určenia výšky zdaniteľných ziskov rezidenta druhej zmluvnej jurisdikcie podľa vnútroštátnych predpisov tejto druhej zmluvnej jurisdikcie. V takom prípade prvá uvedená zmluvná jurisdikcia povolí znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii. Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmu vypočítanú pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na takýto príjem, ktorý môže byť zdanený v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii.

5. Odsek 4 sa vzťahuje na pokrytú daňovú zmluvu, ktorá by inak vyžadovala od zmluvnej jurisdikcie vyňať príjem opísaný v tomto odseku.

Alternatíva C

6. a) Ak rezidentovi jednej zmluvnej jurisdikcie plyní príjem alebo rezident vlastní majetok, ktorý môže byť zdanený v druhej zmluvnej jurisdikcii podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (okrem prípadov, keď tieto ustanovenia umožňujú zdanenie touto druhou zmluvnou jurisdikciou výlučne preto, že tento príjem je tiež príjmom plynúcim rezidentovi tejto druhej zmluvnej jurisdikcie), potom prvá uvedená zmluvná jurisdikcia je povinná umožniť:

- i) znížiť daň z príjmov tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z príjmov zaplatenej v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii;
- ii) znížiť daň z majetku tohto rezidenta o sumu rovnajúcu sa dani z majetku zaplatenej v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii.

Suma, o ktorú sa daň zníži, však nepresiahne tú časť dane z príjmov alebo dane z majetku vypočítanú pred jej znížením, ktorá pomerne pripadá na takýto príjem alebo majetok, ktorý môže byť zdanený v druhej zmluvnej jurisdikcii.

- b) Ak je podľa akýchkoľvek ustanovení pokrytej daňovej zmluvy príjem, ktorý plynie rezidentovi, alebo majetok, ktorý vlastní rezident zmluvnej jurisdikcie, vyňatý zo zdanenia v tejto zmluvnej jurisdikcii, táto zmluvná jurisdikcia môže napriek tomu pri výpočte sumy dane zo zostávajúcich príjmov alebo majetku tohto rezidenta zohľadniť vyňatý príjem alebo majetok.
7. Odsek 6 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré na účely zamedzenia dvojitého zdanenia vyžadujú, aby zmluvná jurisdikcia vyňala zo zdanenia v tejto zmluvnej jurisdikcii príjem plynúci rezidentovi alebo majetok, ktorý vlastní rezident tejto zmluvnej jurisdikcie, ktorý podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy môže byť zdanený v druhej zmluvnej jurisdikcii.
8. Zmluvná strana, ktorá si nezvolí niektorú alternatívu podľa odseku 1, si môže vyhradiť právo neuplatniť tento článok v celom rozsahu v súvislosti s jednou alebo viacerými vybranými pokrytými daňovými zmluvami (alebo v súvislosti so všetkými jej pokrytými daňovými zmluvami).
9. Zmluvná strana, ktorá si nevyberie Alternatívu C, si môže vyhradiť právo v súvislosti s jednou alebo viacerými vybranými pokrytými daňovými zmluvami (alebo v súvislosti so všetkými jej pokrytými daňovými zmluvami) neumožniť druhej zmluvnej jurisdikcii alebo ostatným zmluvným jurisdikciám, aby uplatnili Alternatívu C.
10. Každá zo zmluvných strán, ktorá si vyberie niektorú alternatívu podľa odseku 1, je povinná oznámiť deponitárovi výber svojej alternatívy. Toto oznámenie musí tiež obsahovať:
- a) ak si zmluvná strana vyberie Alternatívu A, zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie opísané v odseku 3, ako aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza;
  - b) ak si zmluvná strana vyberie Alternatívu B, zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie opísané v odseku 5, ako aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza;

- c) ak si zmluvná strana vyberie Alternatívu C, zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie opísané v odseku 7, ako aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza.

Akákoľvek alternatíva sa uplatní v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, len ak zmluvná strana, ktorá sa rozhodla túto alternatívu uplatniť, vykonala takéto oznámenie v súvislosti s uvedeným ustanovením.

ČASŤ III

Zneužitie zmluvy

Článok 6 – Účel pokrytej daňovej zmluvy

1. Pokrytá daňová zmluva sa upraví tak, že obsahuje nasledujúci text preambuly:

„S cieľom zamedziť dvojitému zdaneniu v súvislosti s daňami, na ktoré sa táto zmluva vzťahuje, bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie prostredníctvom daňových únikov alebo vyhýbania sa daňovej povinnosti (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. *treaty shopping* s cieľom získať úľavy, ktoré takáto zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín).“.

2. Text uvedený v odseku 1 sa uvedie v pokrytej daňovej zmluve namiesto textu preambuly, alebo ak takáto preambula neexistuje v pokrytej daňovej zmluve, v ktorej sa deklaruje úmysel zamedziť dvojitému zdaneniu, a to bez ohľadu na to, či tento text zmieňuje aj úmysel nevytvárať príležitosti pre nezdaňovanie alebo znížené zdanenie.

3. Zmluvná strana sa tiež môže rozhodnúť, že použije nasledujúci text preambuly v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami, ktoré neobsahujú text preambuly, so želaním budovať ekonomické vzťahy alebo posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach:

„Želajúc si ďalej rozvíjať ekonomické vzťahy a posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach.“.

4. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo v súvislosti s odsekom 1 neuplatniť ho na pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú text preambuly zmieňujúci sa o úmysle zmluvných jurisdikcií zamedziť dvojitému zdaneniu bez toho, aby sa vytvárali príležitosti na nezdaňovanie alebo znížené zdanenie, bez ohľadu na to, či sa táto preambula obmedzuje na prípady daňových únikov alebo vyhýbania sa

daňovej povinnosti (vrátane schém hľadania najvýhodnejších daňových podmienok formou tzv. *treaty shopping* s cieľom získať úľavy, ktoré takáto pokrytá daňová zmluva poskytuje ako nepriamu výhodu pre rezidentov tretích krajín), alebo ak má širšie uplatnenie.

5. Každá zo zmluvných strán je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv, okrem tých, na ktoré sa vzťahujú výhrady podľa odseku 4, obsahuje text preambuly podľa odseku 2, a ak áno, uviesť text príslušnej preambuly. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonajú takéto oznámenia v súvislosti s preambulou, potom sa takáto preambula nahradí textom uvedeným v odseku 1. V ostatných prípadoch sa text uvedený v odseku 1 uvedie ako doplnenie k už existujúcemu textu úvodnej časti.

6. Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne uplatniť odsek 3, je povinná oznámiť svoju voľbu deponitárovi. Takéto oznámenie musí obsahovať aj zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré ešte neobsahujú preambulu so zmienkou o úmysle rozvíjať ekonomické hospodárske vzťahy alebo posilniť spoluprácu v daňových záležitostiach. Text uvedený v odseku 3 sa vloží do pokrytej daňovej zmluvy, len ak sa všetky zmluvné jurisdikcie rozhodli uplatniť tento odsek a oznámili túto skutočnosť v súvislosti s danou pokrytou daňovou zmluvou.

Článok 7 – Predchádzanie zneužívaniu zmlúv

1. Ak je možné usúdiť, a to s ohľadom na všetky relevantné skutočnosti a okolnosti, že získanie výhody z pokrytej daňovej zmluvy bolo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo akejkolvek transakcie priamo alebo nepriamo vedúceho k tejto výhode, táto výhoda bez ohľadu na ktorékoľvek iné ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy nebude poskytnutá vo vzťahu k časti príjmu alebo majetku, pokiaľ sa nepreukáže, že poskytnutie tejto výhody v danej situácii by bolo v súlade s účelom a cieľom príslušných ustanovení pokrytej daňovej zmluvy.

2. Odsek 1 sa uplatní namiesto ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktorým sa odopierajú všetky výhody alebo ich časť, ktoré by inak boli poskytnuté podľa tejto pokrytej daňovej zmluvy, alebo v prípade neexistencie takéhoto ustanovenia, ak hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo transakcie, alebo akejkolvek osoby zúčastnenej na takom opatrení alebo transakcii bolo získať tieto výhody.

3. Zmluvná strana, ktorá neuplatnila výhradu podľa odseku 15 písm. a), sa môže tiež rozhodnúť, že v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami uplatní odsek 4.

4. Ak sa výhoda plynúca z pokrytej daňovej zmluvy odoprie osobe podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (v znení prípadných úprav podľa tohto dohovoru), ktorými sa odopierajú všetky výhody alebo ich časť, ktoré by inak boli poskytnuté podľa tejto pokrytej daňovej zmluvy, ak hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo transakcie, alebo akejkolvek osoby zúčastnenej na takomto opatrení alebo transakcii bolo získať tieto výhody, potom príslušný orgán danej zmluvnej jurisdikcie, ktorý by inak túto výhodu poskytol, bude napriek tomu považovať túto osobu za oprávnenú na získanie uvedenej výhody alebo iných výhod v súvislosti so špecifickou časťou príjmu alebo

majetku, pokiaľ takýto príslušný orgán na základe žiadosti uvedenej osoby a po zvážení relevantných skutočností a okolností určí, že takéto výhody by sa danej osobe poskytli v prípade neexistencie danej transakcie alebo opatrenia. Príslušný orgán zmluvnej jurisdikcie, ktorému bola žiadosť podaná rezidentom druhej zmluvnej jurisdikcie podľa tohto odseku, sa poradí s príslušným orgánom tejto druhej zmluvnej jurisdikcie pred zamietnutím takejto žiadosti.

5. Odsek 4 sa uplatní na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy (v znení prípadných úprav podľa tohto dohovoru), ktorými sa odopierajú všetky výhody alebo ich časť, ktoré by inak boli poskytnuté podľa pokrytej daňovej zmluvy, kde hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo transakcie, alebo akejkolvek osoby zúčastnenej na takomto opatrení alebo transakcii bolo získať tieto výhody.

6. Zmluvná strana sa tiež môže rozhodnúť, že na pokryté daňové zmluvy uplatní ustanovenia uvedené v odsekoch 8 až 13 (ďalej len „Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod“) tým, že vykoná oznámenie podľa odseku 17 písm. c). Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod sa uplatní v súvislosti s pokrytými daňovými zmluvami v prípade, že sa pre jeho uplatnenie rozhodnú všetky zmluvné jurisdikcie.

7. Ak sa niektoré, ale nie všetky zmluvné jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy rozhodnú uplatniť Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod podľa odseku 6, potom bez ohľadu na ustanovenia uvedeného odseku sa Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod uplatní v súvislosti s poskytovaním výhod plynúcich z pokrytej daňovej zmluvy:

- a) všetkými zmluvnými jurisdikciami, ak sa všetky zmluvné jurisdikcie, ktoré sa nerozhodli pre uplatnenie Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod podľa odseku 6, dohodnú na takomto uplatnení tým, že sa rozhodnú uplatniť toto písmeno a depozitárovi túto skutočnosť náležite oznámia; alebo
- b) len tými zmluvnými jurisdikciami, ktoré sa rozhodli pre uplatnenie Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod, ak sa všetky zmluvné jurisdikcie, ktoré sa nerozhodli pre

uplatnenie Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod podľa odseku 6, dohodnú na takomto uplatnení tým, že sa rozhodnú uplatniť toto písmeno a deponitárovi túto skutočnosť náležite oznámia.

Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod

8. Ak Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod neuvádza inak, rezident zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy nebude mať nárok na výhodu, ktorá by bola inak poskytnutá podľa pokrytej daňovej zmluvy, inú ako výhodu podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy:

- a) ktorá určuje rezidenciu osoby inej ako fyzickej osoby, ktorá je rezidentom viac ako jednej zmluvnej jurisdikcie na základe ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktorá definuje rezidenta zmluvnej jurisdikcie;
- b) ktorá určuje, že zmluvná jurisdikcia poskytne podniku tejto zmluvnej jurisdikcie korešpondujúcu úpravu nadväzujúcu na pôvodnú úpravu vykonanú druhou zmluvnou jurisdikciou v súlade s pokrytou daňovou zmluvou vo vzťahu k sume dane uloženej v prvej menovanej zmluvnej jurisdikcii zo ziskov prepojeného podniku; alebo
- c) ktorá umožňuje rezidentom zmluvnej jurisdikcie požiadať, aby príslušný orgán tejto zmluvnej jurisdikcie posúdil prípady zdanenia, ktoré nie sú v súlade s pokrytou daňovou zmluvou,

pokiaľ takýto rezident nie je „oprávnenou osobou“, ako sa definuje v odseku 9, v čase, keď by sa výhoda mala poskytnúť.

9. Rezident zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy sa považuje za oprávnenú osobu v momente, keď by bola výhoda inak poskytnutá podľa pokrytej daňovej zmluvy, ak v tomto momente rezident je:

- a) fyzickou osobou;

- b) touto zmluvnou jurisdikciou alebo jej nižším správnym celkom alebo miestnym orgánom, alebo agentúrou alebo zastúpením akejkoľvek takejto zmluvnej jurisdikcie, jej nižšieho správneho celku alebo miestneho orgánu;
- c) spoločnosťou alebo iným subjektom, ak hlavný druh jej akcií je pravidelne obchodovaný na jednej alebo viacerých uznávaných burzách cenných papierov;
- d) subjektom, ktorý nie je fyzickou osobou a ktorý:
  - i) je neziskovou organizáciou typu, na ktorom sa zmluvné jurisdikcie dohodli prostredníctvom výmeny diplomatických nôt; alebo
  - ii) je subjektom alebo organizáciou založenou v tejto zmluvnej jurisdikcii, ktorá sa podľa vnútroštátnych daňových predpisov tejto zmluvnej jurisdikcie považuje za samostatný subjekt, a:
    - A) ktorá bola založená a vykonáva činnosť výlučne alebo takmer výlučne s cieľom spravovať alebo poskytovať dôchodkové dávky a vedľajšie alebo príležitostné dávky fyzickým osobám a ktorá v tejto súvislosti podlieha príslušnej regulácii zo strany danej zmluvnej jurisdikcie, jej správneho celku alebo miestneho orgánu; alebo
    - B) ktorá bola založená a vykonáva činnosť výlučne alebo takmer výlučne s cieľom investovať finančné prostriedky v prospech subjektov alebo organizácií uvedených v bode A);
- e) subjektom iným ako fyzickou osobou, pokiaľ aspoň polovicu dní dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda inak bola poskytnutá, subjekty, ktoré sú rezidentmi tejto zmluvnej jurisdikcie a ktoré majú nárok na výhody z pokrytej daňovej zmluvy podľa

písmen a) až d), vlastní, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 50 percent akcií tohto subjektu.

10. a) Rezident zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy bude mať nárok na výhody z pokrytej daňovej zmluvy v súvislosti s časťou príjmu plynúceho z druhej zmluvnej jurisdikcie bez ohľadu na to, či rezident je oprávnená osoba, pokiaľ sa rezident aktívne zúčastňuje na výkone činnosti v prvej uvedenej zmluvnej jurisdikcii, a príjem plynúci z druhej zmluvnej jurisdikcie vyplýva z tejto činnosti alebo s ňou súvisí. Na účely Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod výraz „aktívny výkon činnosti“ nezahŕňa nasledujúce činnosti alebo akúkoľvek ich kombináciu:

- i) činnosti holdingovej spoločnosti;
- ii) poskytovanie celkového dozoru alebo správy skupiny spoločností;
- iii) poskytovanie skupinového financovania (vrátane *cash pooling*); alebo
- iv) investovanie alebo riadenie investícií, pokiaľ tieto činnosti nevykonáva banka, poisťovacia spoločnosť alebo registrovaný obchodník s cennými papiermi v rámci bežného výkonu ich riadnej činnosti.

b) Ak rezidentovi jednej zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy plynie časť príjmu z činnosti, ktorú tento rezident vykonáva v druhej zmluvnej jurisdikcii, alebo plynie časť príjmu zo zdrojov v druhej zmluvnej jurisdikcii od prepojenej osoby, podmienky uvedené v písmene a) sa budú považovať za splnené s ohľadom na takú časť, iba ak činnosť, ktorú rezident vykonáva v prvej uvedenej zmluvnej jurisdikcii, s ktorou sa táto časť súvisí, je podstatná vo vzťahu k rovnakej činnosti alebo doplnkovej činnosti, ktorú vykonáva rezident alebo takáto prepojená osoba v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii. To, či činnosť je významná na účely tohto písmena, sa určí na základe všetkých skutočností a okolností.

- c) Na účely uplatnenia tohto odseku sa činnosti vykonávané prepojenými osobami v súvislosti s rezidentom zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy považujú za činnosti vykonávané týmto rezidentom.
11. Rezident zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy, ktorý nie je oprávnenou osobou, bude mať tiež nárok na výhodu, ktorá by inak bola v súvislosti s časťou príjmu poskytnutá podľa pokrytej daňovej zmluvy, pokiaľ aspoň polovicu dní ktoréhokoľvek dvanásťmesačného obdobia, do ktorého spadá obdobie, keď by výhoda bola inak poskytnutá, subjekty, ktoré sú rovnocennými príjemcami výhod, vlastnili, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 75-percentný podiel na rezidentovi.
12. Ak rezident zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy nie je ani oprávnenou osobou podľa ustanovení odseku 9, ani nemá nárok na výhody podľa odseku 10 alebo 11, potom príslušný orgán druhej zmluvnej jurisdikcie môže napriek tomu poskytnúť výhody podľa pokrytej daňovej zmluvy alebo výhody v súvislosti s určitou časťou príjmu s ohľadom na predmet a účel pokrytej daňovej zmluvy, ale len vtedy, ak tento rezident takémuto príslušnému orgánu uspokojivo preukáže, že ani jeho založenie, akvizícia alebo udržiavanie, ani výkon jeho činnosti nemali ako jeden z hlavných účelov získať výhody podľa tejto pokrytej daňovej zmluvy. Predtým ako žiadosť, ktorú rezident zmluvnej jurisdikcie podá podľa tohto odseku, bude buď schválená, alebo zamietnutá, príslušný orgán druhej zmluvnej jurisdikcie, ktorej bola žiadosť predložená, sa poradí s príslušným orgánom tejto prvej uvedenej zmluvnej jurisdikcie.
13. Na účely Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod:
- a) výraz „uznávaná burza cenných papierov“ označuje:
- i) akúkoľvek burzu cenných papierov založenú a ako takú regulovanú podľa vnútroštátnych predpisov niektorej zmluvnej jurisdikcie; a

- ii) akúkoľvek inú burzu cenných papierov, na ktorej sa dohodnú kompetentné orgány zmluvných jurisdikcií;

- b) výraz „hlavný druh akcií“ označuje triedu alebo triedy akcií spoločnosti, ktorá predstavuje väčšinu celkových hlasovacích práv a hodnoty spoločnosti, alebo triedu alebo triedy podielov na subjekte, ktorý v úhrne predstavuje väčšinu z celkového počtu hlasov a hodnoty tohto subjektu;

- c) výraz „rovnocenný príjemca“ označuje akúkoľvek osobu, ktorá by mala nárok na výhody v súvislosti s časťou príjmu poskytnutou zmluvnou jurisdikciou pokrytej daňovej zmluvy podľa vnútroštátnych právnych predpisov tejto zmluvnej jurisdikcie, pokrytej daňovej zmluvy alebo podľa akýchkoľvek medzinárodných právnych dokumentov, ktoré sú rovnocenné alebo ešte výhodnejšie ako výhody, ktoré sa majú priznať časti príjmu podľa tejto predmetnej daňovej zmluvy. Na účely určenia, či je osoba rovnocenným príjemcom v súvislosti s dividendami, sa bude predpokladať, že táto osoba má v držbe rovnaký majetok spoločnosti vyplácajúcej dividendy, ako je majetok, ktorý má v držbe spoločnosť, ktorá si nárokuje takúto výhodu v súvislosti s dividendami;

- d) v súvislosti s osobami, ktoré nie sú spoločnosťami, výraz „akcie“ označuje podiely, ktoré sú porovnateľné s akciami;

- e) dve osoby sa považujú za „prepojené osoby“, ak jedna z nich vlastní, či už priamo alebo nepriamo, minimálne 50-percentný podiel na druhej osobe (alebo v prípade spoločnosti minimálne 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti), alebo ak iný subjekt vlastní, priamo alebo nepriamo, minimálne 50-percentný podiel na úžitkoch (alebo v prípade spoločnosti minimálne 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti) v každom subjekte; v každom prípade je však osoba prepojená s inou osobou, ak

na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak obidve sú ovládané tou istou osobou alebo osobami.

14. Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod sa uplatní namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy alebo v prípade neexistencie takého ustanovenia v pokrytej daňovej zmluve, ktorým by sa obmedzili výhody podľa pokrytej daňovej zmluvy (alebo ktorým by sa obmedzili iné výhody ako výhoda podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy týkajúca sa rezidencie, pridružených podnikov alebo nediskriminácie alebo výhoda, ktorá sa neobmedzuje výhradne len na rezidentov zmluvnej jurisdikcie) len na rezidenta, ktorý spĺňa podmienky na priznanie takejto výhody tým, že splní jeden alebo viacero rozhodných testov.

15. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať odsek 1 na svoje pokryté daňové zmluvy na základe toho, že má v úmysle prijať kombináciu detailného ustanovenia o obmedzení výhod a buď pravidiel proti zneužívaniu účelových štruktúr financovania („conduit financing structures“), alebo testu hlavného účelu, čím splní minimálny štandard na predchádzanie zneužívaniu zmlúv podľa balíka OECD/G20 BEPS; a v takých prípadoch sú zmluvné jurisdikcie povinné snažiť sa o dosiahnutie vzájomne uspokojivého riešenia, ktoré bude v súlade s minimálnym štandardom;
- b) neuplatňovať odsek 1 (a odsek 4, a to v prípade zmluvnej strany, ktorá sa rozhodla uplatňovať tento odsek) na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia, ktorými sa odopierajú všetky výhody, ktoré by inak boli poskytnuté podľa tejto pokrytej daňovej zmluvy, kde hlavným účelom alebo jedným z hlavných účelov akéhokoľvek opatrenia alebo transakcie, alebo akejkolvek osoby zúčastnenej na takomto opatrení alebo transakcii bolo získať tieto výhody;
- c) neuplatňovať Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia uvedené v odseku 14.

16. Okrem prípadov, keď sa Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod uplatňuje v súvislosti s poskytovaním výhod podľa pokrytej daňovej zmluvy jednou alebo viacerými zmluvnými stranami podľa odseku 7, zmluvná strana, ktorá sa podľa odseku 6 rozhodne uplatniť Zjednodušené ustanovenie o obmedzení poskytovaných výhod, si môže vyhradiť právo v celom rozsahu tohto článku, že sa nebude uplatňovať v súvislosti s jej pokrytými daňovými zmluvami vo vzťahu k jednej alebo viacerým iným zmluvným jurisdikciám, ktoré sa rozhodli neuplatňovať Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod. V takých prípadoch sú tieto zmluvné jurisdikcie povinné snažiť sa o dosiahnutie vzájomne uspokojivého riešenia, ktoré bude v súlade s minimálnym štandardom na predchádzanie zneužívaniu zmlúv podľa balíka OECD/G20 BEPS.
17. a) Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 15 písm. a), je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv, na ktoré sa nevzťahuje výhrada uvedená v odseku 15 písm. b), obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 2, a ak áno, oznámi aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonajú takéto oznámenia v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, toto ustanovenie sa nahradí ustanoveniami odseku 1 (a podľa okolností odseku 4). V ostatných prípadoch sa ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy nahradia odsekom 1 (a podľa okolností odsekom 4), ale len v tom rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1 (a podľa okolností odsekom 4). Zmluvná strana, ktorá vykoná oznámenie podľa tohto písmena, môže tiež vyhlásiť, že hoci akceptuje samotné uplatnenie odseku 1 ako dočasné opatrenie, má v úmysle, pokiaľ to bude možné, prijať ustanovenia o obmedzení výhod k odseku 1 alebo namiesto odseku 1, a to prostredníctvom bilaterálnych rokovaní.
- b) Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne uplatniť odsek 4, je povinná oznámiť deponitárovi svoju voľbu. Odsek 4 sa uplatní na pokrytú daňovú zmluvu len v prípade, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie.

- c) Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne pre uplatnenie Zjednodušeného ustanovenia o obmedzení výhod podľa odseku 6, je povinná oznámiť depozitárovi svoju voľbu. Pokiaľ takáto zmluvná strana neuplatnila výhradu podľa odseku 15 písm. c), takéto oznámenie musí obsahovať aj zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie uvedené v odseku 14, ako aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza.
- d) Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne, že nebude uplatňovať Zjednodušené ustanovenie o obmedzení výhod podľa odseku 6, ale rozhodne sa pre uplatnenie odseku 7 písm. a) alebo b), je povinná oznámiť depozitárovi svoju voľbu. Pokiaľ takáto zmluvná strana neuplatnila výhradu podľa odseku 15 písm. c), takéto oznámenie musí obsahovať aj zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie uvedené v odseku 14, ako aj číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza.
- e) Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonajú oznámenia podľa písmena c) alebo d) v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, toto ustanovenie sa nahradí Zjednodušeným ustanovením o obmedzení výhod. V ostatných prípadoch sa ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy nahradia Zjednodušeným ustanovením o obmedzení výhod, ale len v takom rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore so Zjednodušeným ustanovením o obmedzení výhod.

Článok 8 – Transakcie týkajúce sa výplaty dividend

1. Ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré vynímajú zo zdanenia dividendy vyplatené spoločnosťou, ktorá je rezidentom jednej zmluvnej jurisdikcie, alebo ktoré stanovujú limit pre sadzbu dane, ktorou sa môžu takéto dividendy zdaňovať za predpokladu, že skutočným vlastníkom alebo príjemcom dividend je spoločnosť, ktorá je rezidentom druhej zmluvnej jurisdikcie a ktorá vlastní, má v držbe alebo kontroluje viac ako určitú časť kapitálu, akcií, cenných papierov, celkových volebných hlasov, hlasovacích práv alebo podobných majetkových účastí v spoločnosti, ktorá vypláca dividendy, sa uplatnia, len ak sú podmienky vlastníctva uvedené v týchto ustanoveniach splnené počas celého obdobia 365 dní, ktoré zahŕňa deň výplaty dividend (na účely výpočtu tohto obdobia sa neprihliada na zmeny vlastníctva, ktoré by priamo vyplývali z reorganizácie podniku, ako napríklad zlúčenie alebo rozdelenie spoločnosti, ktorá má v držbe akcie alebo ktorá vypláca dividendy).
2. Minimálne obdobie držby uvedené v odseku 1 sa uplatní namiesto existujúceho minimálneho obdobia držby alebo v prípade neexistencie minimálneho obdobia držby v ustanoveniach pokrytej daňovej zmluvy podľa odseku 1.
3. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:
  - a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy;
  - b) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy, pokiaľ ustanovenia odseku 1 už uvádzajú:
    - i) minimálne obdobie držby;
    - ii) minimálne obdobie držby kratšie ako 365 dní; alebo
    - iii) minimálne obdobie držby dlhšie ako 365 dní.

4. Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu podľa odseku 3 písm. a), je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 1, ktoré nie je predmetom výhrady podľa odseku 3 písm. b), a ak áno, uvedie číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Odsek 1 sa použije v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením.

Článok 9 – Zisky zo scudzenia akcií alebo podielov osôb, ktorých hodnota sa odvodzuje hlavne od nehnuteľného majetku

1. Ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré uvádzajú, že zisky plynúce rezidentovi jednej zmluvnej jurisdikcie zo scudzenia akcií alebo iných práv účasti na určitom subjekte sa môžu zdaňovať v druhej zmluvnej jurisdikcii za predpokladu, že sa hodnota týchto akcií alebo práv odvodzuje z určitej časti od nehnuteľného majetku nachádzajúceho sa v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii (alebo za predpokladu, že viac ako určitá časť majetku tohto subjektu je tvorená takýmto nehnuteľným majetkom):
  - a) sa uplatnia, ak je splnená príslušná prahová hodnota kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu; a
  - b) sa uplatnia na akcie alebo porovnateľné podiely, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste (pokiaľ takéto akcie alebo podiely už nie sú zahrnuté) k akciám alebo právam, na ktoré sa už existujúce ustanovenia vzťahujú.
2. Obdobie uvedené v odseku 1 písm. a) sa uplatní namiesto časového obdobia na určenie toho, či bola splnená príslušná prahová hodnota uvedená v ustanoveniach pokrytej daňovej zmluvy v odseku 1, alebo v prípade neexistencie takéhoto obdobia.
3. Zmluvná strana sa tiež môže rozhodnúť, že v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami uplatní odsek 4.
4. Na účely pokrytej daňovej zmluvy zisky, ktoré plynú rezidentovi jednej zmluvnej jurisdikcie zo scudzenia akcií alebo porovnateľných podielov, ako napríklad podiely v osobnej obchodnej spoločnosti alebo truste, môžu byť zdanené v druhej zmluvnej jurisdikcii, ak kedykoľvek počas obdobia 365 dní predchádzajúcich scudzeniu viac ako 50 percent hodnoty týchto akcií alebo

porovnateľných podielov priamo alebo nepriamo predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhej zmluvnej jurisdikcii.

5. Odsek 4 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktorá uvádza, že zisky, ktoré plynú rezidentovi jednej zmluvnej jurisdikcie zo scudzenia akcií alebo iných práv účasti na osobe, môžu byť zdanené v druhej zmluvnej jurisdikcii za predpokladu, že viac ako určitá časť hodnoty týchto akcií alebo práv predstavuje nehnuteľný majetok nachádzajúci sa v druhej zmluvnej jurisdikcii, alebo za predpokladu, že viac ako určitá časť majetku tejto osoby predstavuje takýto nehnuteľný majetok.
6. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:
  - a) neuplatňovať odsek 1 na jej pokryté daňové zmluvy;
  - b) neuplatňovať odsek 1 písm. a) na jej pokryté daňové zmluvy;
  - c) neuplatňovať odsek 1 písm. b) na jej pokryté daňové zmluvy;
  - d) neuplatňovať odsek 1 písm. a) na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia takého typu, ako sú uvedené v odseku 1, kde sa stanovuje lehota na určenie toho, či bola splnená príslušná prahová hodnota;
  - e) neuplatňovať odsek 1 písm. b) na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia takého typu, ako sú uvedené v odseku 1, a ktoré sa vzťahujú na scudzenie iných podielov ako akcií;
  - f) neuplatňovať odsek 4 na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia, ako sú uvedené v odseku 5.
7. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 6 písm. a), je povinná oznámiť depozitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie opísané v

odseku 1, a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Odsek 1 sa použije v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením.

8. Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne, že bude uplatňovať odsek 4, je povinná oznámiť deponitárovi svoju voľbu. Odsek 4 sa uplatní na pokrytú daňovú zmluvu len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie. V takom prípade sa odsek 1 v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou neuplatní. V prípade zmluvnej strany, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 6 písm. f), ale uplatnila si výhradu podľa odseku 6 písm. a), takéto oznámenie musí tiež obsahovať zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenia uvedené v odseku 5, a tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa takéto ustanovenie uvádza. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy podľa tohto odseku alebo odseku 7, potom sa toto ustanovenie nahradí ustanoveniami odseku 4. V ostatných prípadoch budú ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy nahradené odsekom 4, a to v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 4.

Článok 10 – Pravidlo proti zneužívaniu zmlúv v súvislosti so stálymi prevádzkarňami umiestnenými na území tretích štátov

1. V prípade, že:

- a) podniku jednej zmluvnej jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy plynie príjem z druhej zmluvnej jurisdikcie, pričom prvá zmluvná jurisdikcia považuje takýto príjem za príjem prisúditeľný stálej prevádzkarni podniku, ktorá je umiestnená na území tretej jurisdikcie; a
- b) zisky prisúditeľné danej stálej prevádzkarni sú vyňaté zo zdanenia v tejto prvej zmluvnej jurisdikcii,

výhody plynúce z pokrytej daňovej zmluvy sa neuplatnia na akúkoľvek časť príjmu, ku ktorej daň v treťom štáte predstavuje menej ako 60 percent dane, ktorá by bola vyrubená na túto časť príjmu v prvej zmluvnej jurisdikcii, ak by bola stála prevádzkareň umiestnená v prvej uvedenej zmluvnej jurisdikcii. V takom prípade akýkoľvek príjem, na ktorý sa vzťahujú ustanovenia tohto odseku, bude zdanený v súlade s vnútroštátnymi prepismi druhej zmluvnej jurisdikcie, bez ohľadu na akékoľvek iné ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy.

2. Odsek 1 sa nepoužije, ak príjem plynúci z druhej zmluvnej jurisdikcie uvedenej v odseku 1 plynul v dôsledku alebo v súvislosti s aktívnym výkonom činnosti vykonávanej prostredníctvom stálej prevádzkarne (okrem činností investovania, správy investícií alebo len samotnej držby investícií, a to na vlastný účet podniku, okrem prípadov, keď ide o bankové činnosti vykonávané bankou, poisťovacie činnosti vykonávané poisťovňou alebo obchodovanie s cennými papiermi, ktoré vykonáva registrovaný obchodník s cennými papiermi).

3. Ak sú podľa odseku 1 výhody podľa pokrytej daňovej zmluvy odopreté v súvislosti s časťou príjmu rezidenta jednej zmluvnej jurisdikcie, príslušný orgán druhej zmluvnej jurisdikcie môže napriek tomu poskytnúť tieto výhody v súvislosti s časťou tohto príjmu, ak v odpovedi na žiadosť tohto

rezidenta tento príslušný orgán určí, že poskytnutie takejto výhody je opodstatnené z toho dôvodu, že tento rezident nespĺnil podmienky stanovené v odsekoch 1 a 2. Príslušný orgán zmluvnej jurisdikcie, ktorému rezident druhej zmluvnej jurisdikcie predložil žiadosť podľa predchádzajúcej vety, sa poradí s príslušným orgánom tejto druhej zmluvnej jurisdikcie predtým, ako žiadosti vyhovie alebo ju zamietne.

4. Odseky 1 až 3 sa použijú namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré odopierajú alebo obmedzujú výhody, ktoré by inak boli poskytnuté podniku zmluvnej jurisdikcie, ktorému plynie príjem z tejto druhej zmluvnej jurisdikcie a tento príjem prislúcha stálej prevádzkarni podniku umiestnenej v treťom štáte, alebo v prípade neexistencie takýchto ustanovení.
5. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:
  - a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy;
  - b) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia uvedené v odseku 4;
  - c) uplatňovať tento článok len na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia uvedené v odseku 4.
6. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 5 písm. a) alebo b), je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 4, a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ každá zo zmluvných jurisdikcií vykonala takéto oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, potom sa toto ustanovenie nahradí ustanoveniami odsekov 1 až 3. V ostatných prípadoch budú ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy nahradené odsekmi 1 až 3, a to v takom rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s uvedenými odsekmi.

Článok 11 – Uplatňovanie daňových zmlúv na obmedzenie práva zmluvnej strany na zdanenie svojich vlastných rezidentov

1. Pokrytá daňová zmluva sa nedotýka zdanenia, ktoré uplatňuje zmluvná jurisdikcia voči svojim rezidentom, s výnimkou výhod poskytnutých podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré:
  - a) vyžadujú, aby daná zmluvná jurisdikcia poskytla podniku v rámci tejto zmluvnej jurisdikcie korešpondujúcu úpravu následne po tom, ako druhá zmluvná jurisdikcia v súlade s pokrytou daňovou zmluvou vykoná primárnu úpravu sumy dane uloženej v prvej zmluvnej jurisdikcii zo ziskov stálej prevádzkarne podniku alebo ziskov prepojeného podniku;
  - b) môžu ovplyvniť spôsob, akým táto zmluvná jurisdikcia zdaňuje fyzickú osobu, ktorá je rezidentom tejto zmluvnej jurisdikcie, ak tejto fyzickej osobe plynú príjmy v súvislosti so službami poskytovanými druhej zmluvnej jurisdikcii alebo jej správne celku alebo miestnemu orgánu alebo jej inému porovnateľnému orgánu;
  - c) môžu ovplyvniť spôsob, ako táto zmluvná jurisdikcia zdaňuje fyzickú osobu, ktorá je rezidentom tejto zmluvnej jurisdikcie, ak je táto fyzická osoba zároveň študentom, učňom alebo praktikantom, alebo učiteľom, profesorom, prednášajúcim, inštruktorom, výskumným pracovníkom alebo vedeckým pracovníkom, ktorý spĺňa podmienky pokrytej daňovej zmluvy;
  - d) vyžadujú, aby táto zmluvná jurisdikcia poskytla rezidentom tejto zmluvnej jurisdikcie zápočet dane alebo vyňatie zo zdanenia v súvislosti s príjmami, ktoré druhá zmluvná jurisdikcia môže zdaňovať podľa pokrytej daňovej zmluvy (vrátane ziskov, ktoré prislúchajú stálej prevádzkarni umiestnenej v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii v súlade s pokrytou daňovou zmluvou);
  - e) chránia rezidentov tejto zmluvnej jurisdikcie pred určitými diskriminačnými daňovými postupmi tejto zmluvnej jurisdikcie;

- f) umožňujú rezidentom tejto zmluvnej jurisdikcie žiadať, aby príslušný orgán tejto alebo ktorejkoľvek inej zmluvnej jurisdikcie posudzoval prípady zdaňovania, ktoré nie sú v súlade s pokrytou daňovou zmluvou;
- g) môžu ovplyvniť, ako táto zmluvná jurisdikcia zdaňuje fyzickú osobu, ktorá je rezidentom tejto zmluvnej jurisdikcie, ak je táto fyzická osoba členom diplomatickej misie, vládnej misie alebo konzulárneho úradu druhej zmluvnej jurisdikcie;
- h) uvádzajú, že dôchodky alebo iné platby vykonávané podľa legislatívy sociálneho zabezpečenia druhej zmluvnej jurisdikcie budú podliehať zdaneniu len v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii;
- i) uvádzajú, že dôchodky a podobné platby, renty, výživné a iné príspevky na výživu, ktoré majú pôvod v druhej zmluvnej jurisdikcii, budú podliehať zdaneniu len v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii; alebo
- j) inak výslovne obmedzujú právo zmluvnej jurisdikcie zdaňovať svojich vlastných rezidentov alebo ktoré výslovne uvádzajú, že zmluvná jurisdikcia, v ktorej má časť príjmu zdroj, má výlučné právo na jeho zdanenie.

2. Odsek 1 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré uvádzajú, že pokrytá daňová zmluva sa netýka toho, ako zmluvná jurisdikcia zdaňuje svojich rezidentov, alebo v prípade neexistencie takýchto ustanovení.

3. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy;
- b) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenia uvedené v odseku 2.

4. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 3 písm. a) alebo b), je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 2, a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, potom sa toto ustanovenie nahradí ustanoveniami odseku 1. V ostatných prípadoch ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy budú nahradené odsekom 1, a to v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1.

ČASŤ IV

Vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne

Článok 12 – Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom komisionárskych štruktúr a podobných stratégií

1. Keď bez ohľadu na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktorými sa definuje výraz „stála prevádzkareň“, ale s výhradou odseku 2, osoba koná v zmluvnej jurisdikcii pokrytej daňovej zmluvy v mene podniku a pritom v rámci tejto činnosti obvykle uzatvára zmluvy alebo zohráva hlavnú úlohu v procesoch, ktoré vedú k uzatvoreniu zmlúv bez významných úprav zo strany podniku, pričom sa tieto zmluvy uzatvárajú:

- a) v mene podniku; alebo
- b) o prevode vlastníckych práv k majetku alebo na udelenie práv na používanie majetku, ktorý podnik vlastní alebo ktorý má podnik právo používať; alebo
- c) na poskytovanie služieb týmto podnikom,

sa bude takýto podnik považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v tejto zmluvnej jurisdikcii v súvislosti s akýmikoľvek činnosťami, ktoré takáto osoba vykoná pre podnik, okrem prípadov, keď tieto činnosti, ak boli vykonané podnikom prostredníctvom trvalého miesta výkonu činnosti tohto podniku v tejto zmluvnej jurisdikcii, nebudú dôvodom na to, aby sa toto trvalé miesto výkonu činnosti považovalo za založenie stálej prevádzkarne podľa definície stálej prevádzkarne uvedenej v pokrytej daňovej zmluve (v znení prípadných úprav podľa tohto dohovoru).

2. Odsek 1 sa nepoužije, pokiaľ osoba, ktorá koná v jednej zmluvnej jurisdikcii pokrytej daňovej zmluvy v mene podniku druhej zmluvnej jurisdikcie, vykonáva činnosť v prvej zmluvnej jurisdikcii

ako nezávislý zástupca a koná v mene tohto podniku v rámci riadneho výkonu tejto činnosti. Pokiaľ však osoba koná výlučne alebo takmer výlučne v mene jedného alebo viacerých podnikov, s ktorými je úzko prepojená, takáto osoba sa nebude považovať za nezávislého zástupcu v rámci významu tohto odseku, a to vo vzťahu k akémukoľvek takémuto podniku.

3. a) Odsek 1 sa uplatní namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré opisujú podmienky, za ktorých sa podnik bude považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v zmluvnej jurisdikcii (alebo podmienky, za ktorých sa iný/á subjekt/osoba bude považovať za stálu prevádzkareň v zmluvnej jurisdikcii) vo vzťahu k činnosti, ktorú iná osoba, ktorá nie je nezávislým zástupcom, vykonáva v mene podniku, ale len pokiaľ takéto ustanovenia riešia situáciu, pri ktorej takáto osoba má v tejto zmluvnej jurisdikcii a priebežne uplatňuje právomoc uzatvárať zmluvy v mene daného podniku.
- b) Odsek 2 sa uplatní namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré uvádzajú, že podnik sa nebude považovať za podnik, ktorý má stálu prevádzkareň v zmluvnej jurisdikcii v súvislosti s činnosťami, ktoré v mene podniku vykonáva nezávislý zástupca.
4. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo, že tento článok nebude uplatňovať v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy.
5. Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 4, je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 3 písm. a), a tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Odsek 1 sa použije v súvislosti s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením.
6. Každá zo zmluvných strán, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 4, je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 3 písm. b), a tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Odsek 2 sa

použije v súvislosti s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením.

Článok 13 – Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti

1. Zmluvná strana sa môže rozhodnúť, že bude uplatňovať odsek 2 (Alternatíva A) alebo odsek 3 (Alternatíva B) alebo si nezvolí uplatnenie žiadnej z uvedených alternatív.

Alternatíva A

2. Bez ohľadu na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktorými sa definuje výraz „stála prevádzkareň“, má sa za to, že výraz „stála prevádzkareň“ sa nevzťahuje na:

- a) činnosti, ktoré sa špecificky uvádzajú v pokrytej daňovej zmluve (pred prípadnou úpravou týmto dohovorom) ako tie, ktoré sa nepovažujú za činnosti zakladajúce stálu prevádzkareň, bez ohľadu na to, či táto výnimka z existencie stálej prevádzkarne je alebo nie je podmienená tým, že ide o činnosti prípravného alebo pomocného charakteru;
- b) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne na účely vykonávania akejkoľvek činnosti v mene podniku, ktorá nie je uvedená v písmene a);
- c) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne pre akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) a b),

za predpokladu, že takáto činnosť, alebo v prípade písmena c) celková činnosť trvalého miesta výkonu činnosti predstavuje činnosti prípravného alebo pomocného charakteru.

Alternatíva B

3. Bez ohľadu na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktorými sa definuje výraz „stála prevádzkareň“, má sa za to, že výraz „stála prevádzkareň“ sa nevzťahuje na:

- a) činnosti, ktoré sa špecificky uvádzajú v pokrytej daňovej zmluve (pred prípadnou úpravou týmto dohovorom) ako tie, ktoré sa nepovažujú za činnosti zakladajúce stálu prevádzkareň, bez ohľadu na to, či táto výnimka z existencie stálej prevádzkarne je alebo nie je podmienená tým, že ide o činnosti prípravného alebo pomocného charakteru, s výnimkou prípadov, keď príslušné ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy výslovne uvádzajú, že niektorá špecifická činnosť sa má považovať za činnosť, ktorá nevedie k vzniku stálej prevádzkarne, za predpokladu, že táto činnosť je prípravného alebo pomocného charakteru;
  - b) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne na účely vykonávania akejkoľvek činnosti v mene podniku, ktorá nie je uvedená v písmene a), za predpokladu, že táto činnosť je prípravného alebo pomocného charakteru;
  - c) udržiavanie trvalého miesta výkonu činnosti výlučne pre akúkoľvek kombináciu činností uvedených v písmenách a) a b), za predpokladu, že celková činnosť tohto trvalého miesta výkonu činnosti, ktorá je výsledkom tejto kombinácie, je činnosť prípravného alebo pomocného charakteru.
4. Ustanovenie pokrytej daňovej zmluvy (po prípadnej úprave podľa odseku 2 alebo 3), v ktorom sa uvádzajú špecifické činnosti, ktoré sa pokladajú za činnosti nezakladajúce stálu prevádzkareň, sa neuplatní na trvalé miesto výkonu činnosti, ktoré podnik používa alebo udržiava, ak tento podnik alebo s ním úzko prepojený podnik vykonáva činnosť na tom istom mieste alebo na inom mieste v rámci tej istej zmluvnej jurisdikcie a:
- a) toto miesto alebo iné miesto predstavuje stálu prevádzkareň pre daný podnik alebo s ním úzko prepojený podnik podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, v ktorých sa definuje stála prevádzkareň; alebo

- b) celková činnosť, ktorá je výsledkom kombinácie činností vykonávaných týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach, nemá prípravný alebo pomocný charakter,

za predpokladu, že tieto činnosti vykonávané týmito dvomi podnikmi na tom istom mieste alebo tým istým podnikom, alebo jeho úzko prepojeným podnikom na dvoch miestach predstavujú doplňujúce funkcie, ktoré sú súčasťou ucelenej činnosti podniku.

- 5.
  - a) Odsek 2 alebo 3 sa použije namiesto príslušných častí ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, v ktorých sa uvádzajú špecifické činnosti, ktoré sa pokladajú za činnosti nezakladajúce stálu prevádzkareň, a to aj keď sa táto činnosť vykonáva prostredníctvom trvalého miesta výkonu činnosti (alebo ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré majú porovnateľný účinok).
  - b) Odsek 4 sa uplatní na ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy (po prípadnej úprave podľa odseku 2 alebo 3), v ktorých sa uvádzajú špecifické činnosti, ktoré sa pokladajú za činnosti nezakladajúce stálu prevádzkareň, a to aj keď sa táto činnosť vykonáva prostredníctvom trvalého miesta výkonu podnikania (alebo ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré majú porovnateľný účinok).
- 6. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:
  - a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy;
  - b) neuplatňovať odsek 2 na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré výslovne uvádzajú, že zoznam špecifických činností sa nemá považovať za činnosti vedúce k vzniku stálej prevádzkarne, len ak každá z týchto činností je činnosťou prípravného alebo pomocného charakteru;
  - c) neuplatňovať odsek 4 na jej pokryté daňové zmluvy.

7. Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne, že bude uplatňovať alternatívu podľa odseku 1, je povinná oznámiť depozitárovi výber svojej alternatívy. Takéto oznámenie musí tiež obsahovať zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenie opísané v odseku 5 písm. a), a tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Alternatíva sa bude uplatňovať súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak sa všetky zmluvné jurisdikcie rozhodli uplatniť tú istú alternatívu a vykonali takéto oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením.

8. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 6 písm. a) alebo c) a nerozhodne sa uplatniť alternatívu podľa odseku 1, je povinná oznámiť depozitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 5 písm. b), a tiež oznámiť číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Odsek 4 sa použije v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy len vtedy, ak všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením podľa tohto odseku alebo podľa odseku 7.

Článok 14 – Delenie zmlúv

1. Výlučne na účely určenia toho, či už uplynulo obdobie (alebo obdobia) uvedené v ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktorým sa určuje obdobie (alebo obdobia), po uplynutí ktorých určité projekty alebo aktivity vedú k vzniku stálej prevádzkarne:

- a) pokiaľ podnik jednej zmluvnej jurisdikcie vykonáva činnosti v druhej zmluvnej jurisdikcii na mieste, ktoré zakladá stavenisko, stavebný projekt, inštalačný projekt alebo iný špecifický projekt uvedený v príslušnom ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, alebo ak vykonáva dozor alebo konzultačné činnosti v súvislosti s takýmto miestom, a to v prípade ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ktoré sa odvoláva na takéto činnosti a tieto činnosti sa vykonávajú počas jedného alebo viacerých časových období, ktoré v úhrne presahujú 30 dní, avšak nepresahujú dĺžku obdobia alebo období uvedených v príslušnom ustanovení pokrytej daňovej zmluvy; a
- b) pokiaľ sa súvisiace činnosti vykonávajú v tejto druhej zmluvnej jurisdikcii na tom istom stavenisku, stavebnom alebo inštalačnom projekte alebo inom mieste uvedenom v príslušnom ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (alebo ak sa príslušné ustanovenie pokrytej daňovej zmluvy vzťahuje na činnosti dozoru alebo konzultačné činnosti v súvislosti s takýmto miestom) počas rôznych období, z ktorých každé presahuje 30 dní, vykonávané podnikmi úzko prepojenými s prvým uvedeným podnikom,

potom sa tieto rôzne časové obdobia pripočítajú k celkovému časovému obdobiu, počas ktorého prvý uvedený podnik vykonával činnosť na tomto stavenisku, stavebnom alebo inštalačnom projekte alebo inom mieste uvedenom v príslušnom ustanovení pokrytej daňovej zmluvy.

2. Odsek 1 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, pokiaľ takéto ustanovenia riešia delenie zmlúv na viacero častí na účely vyhnutia sa uplatneniu časového obdobia alebo časových období v súvislosti s existenciou stálej prevádzkarne pri špecifických projektoch alebo činnostiach uvedených v odseku 1, alebo v prípade neexistencie takých ustanovení.

3. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy;
- b) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu v súvislosti s ustanoveniami jej pokrytých daňových zmlúv v súvislosti s prieskumom alebo ťažbou prírodných zdrojov.

4. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 3 písm. a), je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 2, ku ktorému sa nevzťahuje výhrada podľa odseku 3 písm. b), a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, potom toto ustanovenie bude nahradené ustanoveniami odseku 1, a to v rozsahu uvedenom v odseku 2. V ostatných prípadoch ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy budú nahradené odsekom 1, a to v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1.

Článok 15 – Definovanie osoby úzko prepojenej s podnikom

1. Na účely ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré sú upravené v článku 12 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom komisionárskych štruktúr a podobných stratégií) ods. 2, v článku 13 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti) ods. 4 alebo v článku 14 (Delenie zmlúv) ods. 1, osoba je úzko prepojená s podnikom, ak na základe všetkých relevantných skutočností a okolností jedna osoba ovláda druhú alebo ak sú obidve ovládané tými istými osobami alebo podnikmi. V každom prípade sa osoba bude považovať za úzko prepojenú s podnikom, pokiaľ má jeden v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (*beneficial interest*) na druhom (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti (*beneficial equity interest*), alebo ak iná osoba má v držbe, či už priamo alebo nepriamo, viac ako 50-percentný podiel (alebo, v prípade spoločnosti, viac ako 50 percent celkových hlasovacích práv a hodnoty akcií spoločnosti alebo podiel na vlastnom imaní spoločnosti) na osobe a podniku.

2. Zmluvná strana, ktorá uplatnila výhradu podľa článku 12 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom komisionárskych štruktúr a podobných stratégií) ods. 4, článku 13 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti) ods. 6 písm. a) alebo c) a článku 14 (Delenie zmlúv) ods. 3 písm. a), si môže vyhradiť právo, že tento článok sa v celom jeho rozsahu nebude uplatňovať na jej pokryté daňové zmluvy, na ktoré sa vzťahujú tieto výhrady.

ČASŤ V

Zlepšenie riešenia sporov

Článok 16 – Riešenie prípadov dohodou

1. Ak sa osoba domnieva, že opatrenia jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, môže, nezávisle od opravných prostriedkov, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto zmluvných jurisdikcií, predložiť prípad príslušnému orgánu ktorejkoľvek zmluvnej jurisdikcie. Prípad musí byť predložený do troch rokov od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy.
2. Ak príslušný orgán považuje námietku za oprávnenú a ak sám nie je schopný nájsť uspokojivé riešenie, bude sa usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhej zmluvnej jurisdikcie tak, aby sa zamedzilo zdaneniu, ktoré nie je v súlade s pokrytou daňovou zmluvou. Dosiadnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na časové lehoty podľa vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných jurisdikcií.
3. Príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vynaložia úsilie vyriešiť vzájomnou dohodou ťažkosti či pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť pri výklade alebo vykonávaní pokrytej daňovej zmluvy. Môžu sa tiež vzájomne poradiť o zamedzení dvojitého zdanenia v prípadoch, ktoré neupravuje pokrytá daňová zmluva.
4. a) i) Prvá veta odseku 1 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (alebo jej častí), ktoré uvádzajú, že pokiaľ sa osoba domnieva, že v dôsledku konania jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií jej bola alebo bude uložená daň v rozpore s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, potom táto osoba môže, bez ohľadu na opravné prostriedky,

ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto zmluvných jurisdikcií, predložiť prípad príslušnému orgánu tej zmluvnej jurisdikcie, ktorej je táto osoba rezidentom, vrátane ustanovení, na základe ktorých prípad predkladaný touto osobou spadá pod ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy vzťahujúce sa na zabránenie diskriminácii na základe štátnej príslušnosti, prípad sa môže predložiť príslušnému orgánu tej zmluvnej jurisdikcie, ktorej je táto osoba štátnym príslušníkom, alebo v prípade neexistencie takýchto ustanovení v pokrytej daňovej zmluve (alebo jej časti).

ii) Druhá veta odseku 1 sa použije namiesto ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré uvádzajú, že prípad uvedený v prvej vete odseku 1 sa musí predložiť v rámci stanovenej lehoty, ktorá je kratšia ako tri roky od prvého oznámenia opatrenia smerujúceho k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, alebo v prípade neexistencie ustanovení v pokrytej daňovej zmluve, ktoré by stanovili lehotu, dokiaľ sa takýto prípad musí predložiť.

b) i) Prvá veta odseku 2 sa použije v prípade, že pokrytá daňová zmluva neobsahuje ustanovenia, ktoré uvádzajú, že príslušný orgán, ktorému osoba uvedená v odseku 1 prípad predloží, sa vynasnaží, pokiaľ bude námietku považovať za oprávnenú a pokiaľ sám nebude schopný nájsť uspokojivé riešenie, prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhej zmluvnej jurisdikcie tak, aby sa zamedzilo zdaneniu, ktoré je v rozpore s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy.

ii) Druhá veta odseku 2 sa použije v prípade neexistencie ustanovení v pokrytej daňovej zmluve, ktoré by uvádzali, že akákoľvek dosiahnutá dohoda sa uplatní bez ohľadu na akékoľvek časové lehoty stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných jurisdikcií.

- c) i) Prvá veta odseku 3 sa použije v prípade neexistencie ustanovení v pokrytej daňovej zmluve, ktoré by uvádzali, že príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vynaložia úsilie vzájomnou dohodou vyriešiť akékoľvek ťažkosti alebo pochybnosti, ktoré môžu vzniknúť v súvislosti s výkladom alebo vykonávaním pokrytej daňovej zmluvy.
- ii) Druhá veta odseku 3 sa použije v prípade neexistencie ustanovení v pokrytej daňovej zmluve, ktoré by uvádzali, že príslušné orgány zmluvných jurisdikcií môžu tiež navzájom poradiť na účely zamedzenia dvojitého zdanenia v prípadoch neupravených v pokrytej daňovej zmluve.

5. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať prvú vetu odseku 1 na jej pokryté daňové zmluvy na základe skutočnosti, že táto zmluvná strana má v úmysle splniť minimálny štandard na zlepšenie riešenia sporov podľa balíka OECD/G20 BEPS zabezpečením toho, že podľa každej z jej pokrytých daňových zmlúv (okrem pokrytej daňovej zmluvy, ktorá dovoľuje, aby osoba predložila prípad príslušnému orgánu ktorejkoľvek z týchto zmluvných jurisdikcií), ak sa osoba domnieva, že opatrenia jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, môže, bez ohľadu na opravné prostriedky, ktoré poskytujú vnútroštátne právne predpisy týchto zmluvných jurisdikcií, predložiť prípad príslušnému orgánu tej zmluvnej jurisdikcie, ktorej je táto osoba rezidentom, alebo, ak prípad predkladaný touto osobou spadá pod ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy vzťahujúce sa na zabránenie diskriminácii na základe štátnej príslušnosti, predložiť prípad príslušnému orgánu tej zmluvnej jurisdikcie, ktorej je táto osoba štátnym príslušníkom; a príslušný orgán tejto zmluvnej jurisdikcie pristúpi k procesu bilaterálneho oznamovania a konzultácií s príslušným orgánom druhej zmluvnej jurisdikcie pre prípady, v

ktorých príslušný orgán, ktorému bol prípad predložený na riešenie vzájomnou dohodou, nepovažuje námietku daňovníka za oprávnenú;

- b) neuplatňovať druhú vetu odseku 1 na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré neuvádzajú, že prípad uvedený v prvej vete odseku 1 sa musí predložiť v rámci určitej časovej lehoty na základe skutočnosti, že má v úmysle splniť minimálny štandard na zlepšenie riešenia sporov podľa balíka OECD/G20 BEPS zabezpečením toho, že na účely všetkých týchto pokrytých daňových zmlúv sa daňovníkovi uvedenému v odseku 1 dovoľuje predložiť prípad v rámci lehoty minimálne troch rokov od prvého oznámenia opatrenia vedúceho k zdaneniu, ktoré bolo v rozpore s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy;
- c) neuplatňovať druhú vetu odseku 2 na jej pokryté daňové zmluvy na základe skutočnosti, že na účely všetkých jej pokrytých daňových zmlúv:
  - i) akákoľvek dohoda, ktorá sa dosiahne prostredníctvom riešenia prípadov dohodou, sa uskutoční bez ohľadu na akékoľvek lehoty stanovené vo vnútroštátnych právnych predpisoch zmluvných jurisdikcií; alebo
  - ii) má v úmysle splniť minimálny štandard na zlepšenie riešenia sporov podľa balíka OECD/G20 BEPS tým, že v rámci bilaterálnych zmluvných rokovaní prijme ustanovenia zmluvy, v ktorých sa bude uvádzať, že:
    - A) zmluvné jurisdikcie nevykonajú žiadnu úpravu ziskov, ktoré sú prisúditeľné stálej prevádzkarni podniku jednej zo zmluvných jurisdikcií po uplynutí obdobia vzájomne dohodnutého medzi obidvomi zmluvnými jurisdikciami od konca zdaňovacieho obdobia, v ktorom boli dosiahnuté zisky, ktoré by prislúchali stálej prevádzkarni (toto ustanovenie sa nepoužije v prípade podvodu, hrubej nedbalosti alebo úmyselného zanedbania); a

B) zmluvné jurisdikcie nezahrnú do ziskov podniku a následne nezдания zisky, ktoré by podnik dosiahol, ale ktoré v dôsledku podmienok uvedených v ustanoveniach pokrytej daňovej zmluvy v súvislosti s prepojenými podnikmi nedosiahol, po uplynutí obdobia, na ktorom sa zmluvné jurisdikcie dohodnú, od konca zdaňovacieho obdobia, v ktorom by podnik tieto zisky dosiahol (toto ustanovenie sa nepoužije v prípade podvodu, hrubej nedbanlivosti alebo úmyselného zanedbania).

6. a) Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 5 písm. a), je povinná oznámiť depozitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 4 písm. a) bode i), a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, potom toto ustanovenie bude nahradené prvou vetou odseku 1. V ostatných prípadoch sa prvou vetou odseku 1 nahradia ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, ale len v tom rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s touto vetou.
- b) Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu, ako sa uvádza v odseku 5 písm. b), je povinná oznámiť depozitárovi tieto informácie:
- i) zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré obsahujú ustanovenia, v ktorých sa uvádza, že prípad uvedený v prvej vete odseku 1 sa musí predložiť v rámci určitej časovej lehoty, ktorá je kratšia ako tri roky od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, a tiež oznámi číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza; ustanovenie pokrytej daňovej zmluvy sa nahradí druhou vetou odseku 1, pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s týmto ustanovením; v ostatných prípadoch, s výhradou bodu ii), druhá veta odseku 1 nahradí ustanovenia

pokrytej daňovej zmluvy len v tom rozsahu, pokiaľ sú tieto ustanovenia v rozpore s druhou vetou odseku 1;

ii) zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktorý obsahuje ustanovenia, v ktorých sa uvádza, že prípad uvedený v prvej vete odseku 1 sa musí predložiť v rámci stanovenej lehoty, ktorá je minimálne tri roky od prvého oznámenia o opatrení smerujúcom k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy, a tiež oznámi číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza; druhá veta odseku 1 sa nepoužije na pokrytú daňovú zmluvu, pokiaľ ktorákoľvek zmluvná jurisdikcia vykonala takéto oznámenie v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou.

c) Každá zo zmluvných strán je povinná oznámiť depozitárovi tieto informácie:

i) zoznam svojich pokrytých daňových zmlúv, ktoré neobsahujú ustanovenie uvedené v odseku 4 písm. b) bode i); prvá veta odseku 2 sa uplatní na pokrytú daňovú zmluvu, len pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou;

ii) v prípade zmluvnej strany, ktorá neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 5 písm. c), zoznam jej pokrytých daňových zmlúv, ktoré neobsahujú ustanovenie uvedené v odseku 4 písm. b) bode ii); druhá veta odseku 2 sa uplatní na pokrytú daňovú zmluvu, len pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou.

d) Každá zo zmluvných strán je povinná oznámiť depozitárovi tieto informácie:

i) zoznam svojich pokrytých daňových zmlúv, ktoré neobsahujú ustanovenie uvedené v odseku 4 písm. c) bode i); prvá veta odseku 3 sa použije na pokrytú daňovú zmluvu, len

pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou;

- ii) zoznam svojich pokrytých daňových zmlúv, ktoré neobsahujú ustanovenie uvedené v odseku 4 písm. c) bode ii); druhá veta odseku 3 sa použije na pokrytú daňovú zmluvu, len pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s touto pokrytou daňovou zmluvou.

Článok 17 – Korešpondujúce úpravy

1. Ak jedna zmluvná jurisdikcia zahrnie do ziskov podniku tejto zmluvnej jurisdikcie – a následne zdaní – zisky, z ktorých bol podnik druhej zmluvnej jurisdikcie zdanený v druhej zmluvnej jurisdikcii, a zisky takto zahrnuté sú zisky, ktoré by bol dosiahol podnik skôr uvedenej zmluvnej jurisdikcie, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi, potom druhá zmluvná jurisdikcia primerane upraví sumu dane uloženej z týchto ziskov. Pri stanovení takejto úpravy sa postupuje s náležitým ohľadom na iné ustanovenia predmetnej daňovej zmluvy a príslušné orgány zmluvných jurisdikcií sa v prípade potreby spolu poradia.
2. Odsek 1 sa použije namiesto ustanovení alebo v prípade neexistencie takýchto ustanovení, ktoré vyžadujú, aby zmluvná jurisdikcia vykonala náležité úpravy sumy dane uloženej v tejto jurisdikcii zo ziskov podniku z tejto druhej zmluvnej jurisdikcie, pokiaľ táto druhá zmluvná jurisdikcia zahrnie tieto zisky do ziskov podniku tejto druhej zmluvnej jurisdikcie a následne tieto zisky zdaní, pričom takto zahrnuté zisky sú ziskami, ktoré by bol podnik tejto druhej zmluvnej jurisdikcie dosiahol, ak by podmienky dohodnuté medzi týmito dvoma podnikmi boli také, aké by sa dohodli medzi nezávislými podnikmi.

3. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo:

- a) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy, ktoré už obsahujú ustanovenie uvedené v odseku 2;
- b) neuplatňovať tento článok v celom jeho rozsahu na jej pokryté daňové zmluvy na základe skutočnosti, že pokiaľ jej pokrytá daňová zmluva neobsahuje ustanovenie uvedené v odseku 2:
  - i) vykoná príslušné úpravy, ako sa uvádza v odseku 1; alebo
  - ii) jej príslušný orgán vynaloží potrebné úsilie na riešenie prípadu podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy týkajúcich sa postupov vzájomnej dohody;
- c) v prípade, že zmluvná strana uplatnila výhradu podľa článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 5 písm. c) bodu ii), že tento článok sa v celom jeho rozsahu nebude uplatňovať na jej pokryté daňové zmluvy na základe skutočnosti, že vo svojich bilaterálnych zmluvných rokovaní prijme zmluvné ustanovenie takého typu, ako sa uvádza v odseku 1, za predpokladu, že sa zmluvné jurisdikcie dokázali dohodnúť o tomto ustanovení a o ustanoveniach uvedených v článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 5 písm. c) bode ii).

4. Každá zo zmluvných strán, ktorá neuplatnila výhradu podľa odseku 3, je povinná oznámiť deponitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv obsahuje ustanovenie uvedené v odseku 2, a ak áno, oznámiť tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ všetky zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, toto ustanovenie sa nahradí ustanoveniami odseku 1. V ostatných prípadoch sa odsekom 1 nahradia ustanovenia pokrytej daňovej zmluvy, a to v rozsahu, v akom sú tieto ustanovenia v rozpore s odsekom 1.

ČASŤ VI

Arbitráž

Článok 18 – Možnosť uplatnenia časti VI

Zmluvná strana sa môže rozhodnúť, že bude uplatňovať túto časť v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami, pričom je povinná oznámiť túto skutočnosť depozitárovi. Táto časť sa uplatní vo vzťahu k dvom zmluvným jurisdikciám v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou v prípade, že obidve zmluvné jurisdikcie vykonali takéto oznámenie.

Článok 19 – Povinne záväzná arbitráž

1. Ak:

- a) osoba predložila podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (po jej prípadnej úprave podľa článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 1), ktoré uvádzajú, že osoba môže predložiť prípad príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie, ak sa domnieva, že opatrenia jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií vedú alebo budú viesť v jej prípade k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy (po jej prípadných úpravách podľa tohto dohovoru), prípad príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie na základe skutočnosti, že opatrenia jednej alebo oboch zmluvných jurisdikcií u nej viedlo k zdaneniu, ktoré nie je v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy (po jej prípadných úpravách podľa tohto dohovoru); a
- b) príslušné orgány nedokážu dosiahnuť dohodu na účely vyriešenia tohto prípadu podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy (po jej prípadnej úprave článkom 16 (Riešenie prípadov

dohodou) ods. 2), ktoré uvádzajú, že príslušný orgán sa bude usilovať prípad vyriešiť vzájomnou dohodou s príslušným orgánom druhej zmluvnej jurisdikcie, a to v lehote dvoch rokov od dátumu začatia, ako sa, podľa okolností, uvádza v odseku 8 alebo 9 (okrem prípadov, keď sa ešte pred uplynutím tejto lehoty príslušné orgány týchto zmluvných jurisdikcií dohodnú na inej lehote v súvislosti s daným prípadom a upovedomia o tejto dohode osobu, ktorá prípad predložila),

tak akékoľvek nevyriešené problémy vyplývajúce z prípadu sa, pokiaľ o to táto osoba písomne požiada, predložia na arbitráž spôsobom, ako sa uvádza v tejto časti, podľa akýchkoľvek pravidiel alebo postupov, na ktorých sa príslušné orgány týchto zmluvných jurisdikcií dohodnú podľa ustanovení odseku 10.

2. Ak príslušný orgán pozastaví procedúru riešenia prípadu dohodou, ako sa uvádza v odseku 1, pretože prípad týkajúci sa jednej alebo viacerých rovnakých vecí práve prebieha pred súdom alebo správnym senátom, potom lehota uvedená v odseku 1 písm. b) sa pozastaví, pokiaľ tento súd alebo správny senát nevynesie právoplatné rozhodnutie, alebo do doby, kým prípad bude odložený alebo späťvzatý. Okrem toho ak osoba, ktorá predložila prípad príslušnému orgánu, súhlasila s pozastavením procedúry na riešenie prípadu dohodou, lehota uvedená v odseku 1 písm. b) sa pozastaví, pokiaľ toto pozastavenie nebude zrušené.
3. Ak sa obidva príslušné orgány dohodnú, že osoba, na ktorú sa tento prípad priamo vzťahuje, nepredložila včas akékoľvek závažné dodatočné informácie, ktoré požadoval niektorý z príslušných orgánov po tom, ako začala plynúť lehota uvedená v odseku 1 písm. b), potom lehota uvedená v odseku 1 písm. b) sa predĺži o čas zodpovedajúci obdobiu začínajúcemu dátumom, kedy boli informácie vyžiadané, a končiace dátumom, kedy boli tieto informácie poskytnuté.
4. a) Arbitrážne rozhodnutie v súvislosti s predloženými záležitosťami sa vykoná prostredníctvom vzájomnej dohody týkajúcej sa prípadu uvedeného v odseku 1. Arbitrážne rozhodnutie bude konečné.

b) Arbitrážne rozhodnutie bude záväzné pre obidve zmluvné jurisdikcie s výnimkou týchto prípadov:

- i) ak osoba, na ktorú sa tento prípad priamo vzťahuje, neakceptuje vzájomnú dohodu, ktorou sa vykonáva arbitrážne rozhodnutie. V takom prípade už tento prípad nemôže byť predložený na ďalšie posúdenie príslušnými orgánmi. Vzájomná dohoda, ktorou sa vykonáva arbitrážne rozhodnutie, sa v tomto prípade bude považovať za neakceptovanú osobou, ktorej sa tento prípad priamo týka, pokiaľ akákoľvek osoba, ktorej sa tento prípad priamo týka, do 60 dní od dátumu, kedy tomuto subjektu bolo poslané oznámenie o vzájomnej dohode, nestiahne z posúdenia akýmkoľvek súdom alebo správnym senátom všetky spory vyriešené vzájomnou dohodou, ktorou sa vykonáva arbitrážne rozhodnutie, alebo inak neukončí akékoľvek prebiehajúce konanie pred súdom alebo správnym senátom v súvislosti s takýmito spormi, a to spôsobom, ktorý je v súlade s touto vzájomnou dohodou.
- ii) ak právoplatné rozhodnutie súdov jednej zo zmluvných jurisdikcií stanovuje, že arbitrážne rozhodnutie je neplatné. V takom prípade sa bude predpokladať, že žiadosť o arbitráž podľa odseku 1 nebola predložená a že arbitráž sa neuskutočnila (to sa netýka článkov 21 (Zachovávanie mlčanlivosti o arbitráži) a 25 (Náklady na arbitráž)). V takom prípade je možné predložiť novú žiadosť o arbitráž, okrem prípadov, keď sa príslušné orgány dohodnú, že nová žiadosť povolená nebude.
- iii) ak osoba, ktorej sa tento prípad priamo týka, vedie súdny spor vo veciach, ktoré boli vyriešené vzájomnou dohodou, prostredníctvom ktorej sa vykonáva arbitrážne rozhodnutie pred akýmkoľvek súdom alebo správnym senátom.

5. Príslušný orgán, ktorému bola doručená pôvodná žiadosť o riešenie veci vzájomnou dohodou, ako sa uvádza v odseku 1 písm. a), je povinný do dvoch kalendárnych mesiacov od prijatia žiadosti:

- a) poslať osobe, ktorá prípad predložila, oznámenie o prijatí žiadosti;

- b) poslať oznámenie o prijatí žiadosti spolu s jej kópiou príslušnému orgánu druhej zmluvnej jurisdikcie.
6. Do troch kalendárnych mesiacov po tom, ako príslušný orgán dostane žiadosť o začatie postupu na dosiahnutie vzájomnej dohody (alebo jej kópiu od príslušného orgánu druhej zmluvnej jurisdikcie), je príslušný úrad povinný buď:
- a) oznámiť osobe, ktorý prípad predložila, a druhému príslušnému orgánu, že dostal informácie potrebné na riadne posúdenie prípadu; alebo
  - b) žiadať dodatočné informácie od tejto osoby na daný účel.
7. Ak podľa odseku 6 písm. b) jeden alebo oba príslušné orgány žiadali od osoby, ktorá predložila tento prípad, dodatočné informácie potrebné na riadne posúdenie tohto prípadu, príslušný orgán, ktorý požadoval dodatočné informácie, je povinný do troch kalendárnych mesiacov od prijatia dodatočných informácií od tejto osoby informovať túto osobu a druhý príslušný orgán, že:
- a) dostal požadované informácie; alebo
  - b) niektoré z požadovaných informácií ešte stále chýbajú.
8. Ak žiadny z príslušných orgánov nepožiadal o dodatočné informácie podľa odseku 6 písm. b), začiatočným dátumom podľa odseku 1 bude buď:
- a) dátum, keď obidva príslušné orgány informovali osobu, ktorá prípad predložila, podľa odseku 6 písm. a); alebo
  - b) dátum, ktorý nastane tri kalendárne mesiace od informovania príslušného orgánu druhej zmluvnej jurisdikcie podľa odseku 5 písm. b),

podľa toho, ktorý z týchto dátumov nastane skôr.

9. Ak boli požadované dodatočné informácie podľa odseku 6 písm. b), začiatočným dátumom podľa odseku 1 bude buď:

a) posledný deň, keď príslušné orgány, ktoré požadovali dodatočné informácie informovali osobu, ktorá prípad predložila, a druhý príslušný orgán podľa odseku 7 písm. a); alebo

b) dátum, ktorý nastane tri kalendárne mesiace odo dňa, keď obidva príslušné orgány dostali všetky informácie požadované niektorým príslušným orgánom od osoby, ktorá prípad predložila,

podľa toho, ktorý z týchto dátumov nastane skôr.

Ak však jeden alebo obidva príslušné orgány pošlú oznámenie uvedené v odseku 7 písm. b), takéto oznámenie sa bude považovať za žiadosť o dodatočné informácie podľa odseku 6 písm. b).

10. Príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vzájomnou dohodou (podľa článku pokrytej daňovej zmluvy o postupoch riešenia prípadov dohodou) stanovia spôsob uplatnenia ustanovení uvedených v tejto časti vrátane minimálnych informácií potrebných pre každý z týchto príslušných orgánov na riadne posúdenie prípadu. Takáto dohoda sa uzatvorí ešte pred dátumom, ku ktorému bude po prvý krát možné predložiť nedoriešené záležitosti na arbitráž a následne ju bude možné upravovať.

11. Na účely uplatnenia tohto článku na svoje pokryté daňové zmluvy si zmluvná strana môže vyhradiť právo nahradiť dvojročné obdobie uvedené v odseku 1 písm. b) trojročným obdobím.

12. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo na použitie týchto pravidiel v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami bez ohľadu na ostatné ustanovenia tohto článku:

a) akákoľvek nevyriešená záležitosť vyplývajúca z postupu riešenia prípadu dohodou, ktorá by inak spadala do pôsobnosti arbitráže podľa tohto dohovoru, nebude predložená na arbitráž, ak o tejto veci už rozhodol súd alebo správny senát niektorej z týchto zmluvných jurisdikcií;

- b) ak kedykoľvek po predložení návrhu na arbitráž a predtým, ako arbitrážna porada vydá rozhodnutie pre príslušné orgány zmluvných jurisdikcií, rozhodne v tejto veci súd alebo správny senát niektorého z týchto zmluvných jurisdikcií, arbitráž sa ukončí.

Článok 20 – Určenie arbitrov

1. Ak sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií nedohodnú na iných pravidlách, na účely tejto časti dohovoru sa uplatnia odseky 2 až 4.
2. Ustanovenie členov arbitrážnej poroty sa bude riadiť týmito pravidlami:
  - a) Arbitrážna porota bude zložená z troch členov s odbornými znalosťami a skúsenosťami v medzinárodných daňových záležitostiach.
  - b) Do 60 dní od dátumu návrhu na arbitráž podľa článku 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 1 každý z príslušných orgánov určí jedného člena arbitrážnej poroty. Takto vybraní dvaja členovia arbitrážnej poroty potom do 60 dní odo dňa určenia druhého z nich vyberú tretieho člena poroty, ktorý bude vykonávať funkciu predsedu tejto arbitrážnej poroty. Predsedom arbitrážnej poroty nesmie byť štátny príslušník ani rezident niektorej z týchto zmluvných jurisdikcií.
  - c) Každý z takto určených členov arbitrážnej poroty musí byť v čase prijatia tohto poverenia nestranný a nezávislý od príslušných orgánov, daňových správ a ministerstiev financií týchto zmluvných jurisdikcií, ako aj od všetkých osôb priamo ovplyvnených daným prípadom (vrátane ich poradcov) a počas celého priebehu konania si musí udržiavať nestrannosť a nezávislosť a aj počas primerane dlhého času po skončení konania sa musí zdržať akéhokoľvek konania, ktoré by mohlo negatívne ovplyvniť dojem nestrannosti a nezávislosti arbitrov v súvislosti s týmto konaním.

3. Ak príslušný orgán zmluvnej jurisdikcie nevyberie člena arbitrážnej poroty spôsobom a v lehote, ako sa uvádza v odseku 2 alebo ako sa dohodnú príslušné orgány zmluvných jurisdikcií, potom člen poroty bude určený namiesto tohto príslušného orgánu najvyššie postaveným úradníkom Centra pre daňovú politiku a správu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, ktorý nie je štátnym príslušníkom ani jednej zo zmluvných jurisdikcií.
4. Ak dvaja pôvodne vybraní členovia arbitrážnej poroty nevyberú predsedu senátu spôsobom a v lehote, ako sa uvádza v odseku 2 alebo ako sa dohodnú príslušné orgány zmluvných jurisdikcií, potom predsedu poroty určí najvyššie postavený úradník Centra pre daňovú politiku a správu Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj, ktorý nie je štátnym príslušníkom ani jednej zo zmluvných jurisdikcií.

Článok 21 – Zachovávanie mlčanlivosti o arbitráži

1. Výlučne na účely uplatnenia ustanovení tejto časti dohovoru a ustanovení pokrytej daňovej zmluvy a vnútroštátnych právnych predpisov zmluvných jurisdikcií týkajúcich sa výmeny informácií, zachovávanie mlčanlivosti a administratívnej pomoci členovia arbitrážnej poroty a najviac traja pracovníci na jedného člena poroty (a potenciálni arbitri, výlučne len v rozsahu potrebnom na overenie ich schopnosti splniť požiadavky na výkon funkcie arbitra) sa budú považovať za osoby alebo orgány, ktorým sa môžu sprístupniť informácie. Informácie predložené arbitrážnej porote alebo potenciálnym arbitrom a informácie, ktoré príslušné orgány dostanú od arbitrážnej poroty, sa budú považovať za informácie, ktoré sa poskytujú podľa ustanovení pokrytej daňovej zmluvy v súvislosti s výmenou informácií a administratívnou pomocou.
2. Príslušné orgány zmluvných jurisdikcií sú povinné zabezpečiť, aby členovia arbitrážnej poroty a ich personál ešte predtým, ako začnú pracovať v rámci arbitráže, sa písomne zaviazali, že so všetkými informáciami, ktoré sa týkajú arbitráže, budú zaobchádzať podľa zásad zachovávanie dôvernosti

a mlčanlivosti, ako sú opísané v ustanoveniach pokrytej daňovej zmluvy v súvislosti s výmenou informácií a administratívnou pomocou a podľa príslušných vnútroštátnych právnych predpisov daných zmluvných jurisdikcií.

Článok 22 – Vyriešenie prípadu pred uzavretím arbitráže

Na účely tejto časti dohovoru a ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré upravujú riešenie prípadov vzájomnou dohodou, procedúry riešenia prípadu dohodou a takisto aj arbitráž sa v súvislosti s prípadom ukončí, ak kedykoľvek po podaní návrhu na začatie arbitráže a predtým, ako arbitrážna porota vydá rozhodnutie pre príslušné orgány zmluvných jurisdikcií:

- a) príslušné úrady zmluvných jurisdikcií dospejú k vzájomnej dohode, ktorou sa prípad vyrieši; alebo
- b) osoba, ktorá prípad predložila, stiahne návrh na začatie arbitráže alebo návrh na začatie procedúry na riešenie prípadu dohodou.

Článok 23 – Druh arbitráže

1. Okrem prípadov, keď sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií vzájomne dohodnú na iných pravidlách, v súvislosti s arbitrážou podľa tejto časti dohovoru sa použijú tieto pravidlá:

- a) Po tom, ako bude prípad predložený na arbitráž, príslušný orgán každej zo zmluvných jurisdikcií predloží arbitrážnej porote do určitého dohodnutého dátumu návrh riešenia sporu, ktoré bude adresovať všetky otvorené otázky v rámci tohto prípadu (pri zohľadnení všetkých dovtedy uzatvorených dohôd v rámci tohto prípadu medzi príslušnými orgánmi zmluvných jurisdikcií). Navrhované riešenie sporu sa bude obmedzovať na uvedenie konkrétnych peňažných čiastok (napríklad príjmov alebo nákladov) alebo, pokiaľ je tak dohodnuté, na

uviedenie maximálnej sadzby dane, ktorá sa má uplatniť podľa pokrytej daňovej zmluvy, za každú úpravu alebo podobnú záležitosť v tomto prípade. Pokiaľ príslušné orgány zmluvných jurisdikcií nebudú schopné dospieť k dohode o probléme, ktorý sa týka podmienok vykonávania pokrytej daňovej zmluvy (ďalej len „rozhodujúca otázka“), ako napríklad v otázkach, či je daná fyzická osoba rezidentom alebo či existuje stála prevádzkareň, potom príslušné orgány môžu predložiť alternatívny návrh riešenia sporu v súvislosti s problémami, ktorých vyriešením je podmienené vyriešenie takýchto rozhodujúcich otázok.

- b) Príslušný orgán každej zo zmluvných jurisdikcií môže tiež predložiť arbitrážnej porote svoje doplňujúce stanovisko na zváženie. Každý príslušný orgán, ktorý predloží návrh riešenia sporu alebo doplňujúce stanovisko, je povinný poskytnúť kópiu týchto dokumentov druhému príslušnému orgánu, a to v rámci lehoty na predloženie návrhu riešenia sporu alebo doplňujúceho stanoviska. Každý príslušný orgán môže tiež v rámci dohodnutej lehoty predložiť arbitrážnej porote vyjadrenie v súvislosti s návrhom riešenia alebo doplňujúcim stanoviskom, ktoré predložil druhý príslušný orgán. Kópiu svojho vyjadrenia je povinný predložiť druhému príslušnému orgánu v rámci lehoty na predloženie vyjadrenia.
- c) Arbitrážna porota vyberie ako svoje rozhodnutie o danom prípade jeden z návrhov na riešenie sporu predložených príslušnými orgánmi v súvislosti so všetkými problémami a rozhodujúcimi otázkami, pričom k rozhodnutiu nepripája žiadne zdôvodnenie alebo iné rozhodnutie. Rozhodnutie arbitrážnej poroty bude prijaté jednoduchou väčšinou členov poroty. Arbitrážna porota vydá svoje rozhodnutie písomnou formou príslušným orgánom zmluvných jurisdikcií. Rozhodnutie arbitrážnej poroty nemá hodnotu precedensu.

2. Na účely uplatnenia tohto článku v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami si zmluvná strana môže vyhradiť právo, že odsek 1 sa nebude uplatňovať na jej pokryté daňové zmluvy.

V takom prípade, pokiaľ sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií nedohodnú na iných pravidlách, v súvislosti s arbitrážou sa použijú tieto pravidlá:

- a) Po predložení prípadu na arbitráž príslušný orgán každej zo zmluvných jurisdikcií neodkladne poskytne všetkým členom arbitrážnej poroty akékoľvek informácie, ktoré by mohli byť potrebné na vydanie rozhodnutia. Pokiaľ sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií nedohodnú inak, žiadne informácie, ktoré nemali obidva príslušné orgány k dispozícii predtým, ako im bol doručený návrh na začatie arbitráže, sa nebudú brať do úvahy pri vydaní rozhodnutia.
- b) Arbitrážna porota rozhodne vo veciach, ktoré boli predložené na arbitráž v súlade s príslušnými ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy a čo sa týka týchto ustanovení, v súlade s vnútroštátnymi právnymi predpismi platnými v príslušných zmluvných jurisdikciách. Členovia arbitrážnej poroty sú povinní tiež zvažovať akékoľvek iné zdroje informácií, o ktorých ich príslušné orgány zmluvných jurisdikcií budú prípadne informovať na základe vzájomnej dohody.
- c) Rozhodnutie arbitrážnej poroty bude vydané pre príslušné orgány zmluvných jurisdikcií v písomnej forme s uvedením prameňov práva, z ktorých vychádzala a zdôvodnením, ktoré viedlo k takémuto výsledku. Rozhodnutie arbitrážnej poroty bude prijaté jednoduchou väčšinou členov poroty. Rozhodnutie arbitrážnej poroty nemá význam precedensu.

3. Zmluvná strana, ktorá si neuplatnila výhradu uvedenú v odseku 2, si môže vyhradiť právo vo vzťahu k predchádzajúcim odsekom tohto článku, že sa nebudú uplatňovať na jej pokryté daňové zmluvy so zmluvnými stranami, ktoré si uplatnili takúto výhradu. V takom prípade sú príslušné orgány zmluvných jurisdikcií za každú takúto pokrytú daňovú zmluvu povinné usilovať sa o dosiahnutie vzájomnej dohody o type arbitráže, ktorá sa má použiť v súvislosti s týmito pokrytými daňovými zmluvami. Pokiaľ nebude dosiahnutá takáto dohoda, nebude sa v súvislosti s takýmito pokrytými daňovými zmluvami uplatňovať článok 19 (Povinne záväzná arbitráž).

4. Zmluvná strana sa tiež môže rozhodnúť, že použije odsek 5 v súvislosti so svojimi pokrytými daňovými zmluvami, pričom je povinná oznámiť túto skutočnosť depozitárovi. Odsek 5 sa uplatní na obidve zmluvné jurisdikcie v súvislosti s pokrytými daňovými zmluvami, pokiaľ každá z týchto zmluvných jurisdikcií vykonala uvedené oznámenie.

5. Ešte pred začiatkom arbitráže sú príslušné orgány zmluvných jurisdikcií pokrytých daňových zmlúv povinné zabezpečiť, že každá osoba, ktorá predložila prípad, vrátane jej poradcov, písomne súhlasia s tým, že nespriístupnia žiadnej inej osobe žiadne informácie, ktoré sa dozvedia v priebehu arbitráže od príslušného orgánu alebo od arbitrážnej poroty. Procedúra riešenia prípadu vzájomnou dohodou podľa pokrytej daňovej zmluvy, ako aj arbitráž podľa tejto časti dohovoru v súvislosti s prípadom budú ukončené, ak kedykoľvek po podaní návrhu na začatie arbitráže a predtým, ako arbitrážna porota vydá rozhodnutie príslušným orgánom zmluvných jurisdikcií, osoba, ktorá predložila prípad, alebo jeden z jej poradcov závažným spôsobom porušia uvedenú dohodu.

6. Bez ohľadu na odsek 4, zmluvná strana, ktorá sa rozhodne, že nebude uplatňovať odsek 5, si môže vyhradiť právo, že odsek 5 sa nebude vzťahovať na jednu alebo viacero pokrytých daňových zmlúv alebo na všetky jej pokryté daňové zmluvy.

7. Zmluvná strana, ktorá sa rozhodne, že bude uplatňovať odsek 5, si môže vyhradiť právo, že táto časť dohovoru sa neuplatní v súvislosti so všetkými pokrytými daňovými zmluvami, na ktoré si druhá zmluvná jurisdikcia uplatnila výhradu podľa odseku 6.

Článok 24 – Dohoda na inom riešení

1. Na účely uplatnenia tejto časti dohovoru v súvislosti s jej pokrytými daňovými zmluvami sa zmluvná strana môže rozhodnúť, že uplatní odsek 2, pričom je povinná oznámiť túto skutočnosť

depozitárovi. Odsek 2 sa bude uplatňovať na obidve zmluvné jurisdikcie v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou, len ak obidve zmluvné jurisdikcie vykonajú takéto oznámenie.

2. Bez ohľadu na článok 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 4 rozhodnutie arbitrážnej poroty podľa tejto časti dohovoru nebude záväzné pre zmluvné jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy a nebude sa v praxi vykonávať, ak sa príslušné orgány zmluvných jurisdikcií dohodnú na inom riešení všetkých otvorených problémov v lehote do troch kalendárnych mesiacov po tom, ako im bolo vydané rozhodnutie arbitrážnej poroty.

3. Zmluvná strana, ktorá sa rozhodne, že bude uplatňovať odsek 2, si môže vyhradiť právo, že odsek 2 sa bude uplatňovať v súvislosti s jej pokrytými daňovými zmluvami, na ktoré sa vzťahuje článok 23 (Druh arbitráže) ods. 2.

Článok 25 – Náklady na arbitráž

V rámci arbitráže podľa tejto časti dohovoru, poplatky a výdavky členov arbitrážnej poroty, ako aj akékoľvek náklady, ktoré vzniknú zmluvným jurisdikciám v súvislosti s arbitrážou, budú zmluvné jurisdikcie znášať spôsobom, na ktorom sa dohodnú vzájomnou dohodou príslušné orgány zmluvných jurisdikcií. Ak takáto dohoda neexistuje, každá zo zmluvných jurisdikcií bude znášať vlastné náklady a náklady na ním vybraného člena arbitrážnej poroty. Náklady na činnosť predsedu arbitrážnej poroty a ostatné náklady spojené z výkonom arbitráže budú znášať zmluvné jurisdikcie rovným dielom.

Článok 26 – Zlučiteľnosť

1. Vo vzťahu k článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI) ustanovenia tejto časti dohovoru sa použijú namiesto, alebo v prípade neexistencie ustanovení pokrytej daňovej zmluvy, ktoré sa týkajú arbitráže

o nedoriešených problémoch vyplývajúcich z procedúr na riešenie prípadov dohodou. Každá zo zmluvných strán, ktorá sa rozhodne, že bude uplatňovať túto časť dohovoru, je povinná oznámiť depozitárovi, či každá z jej pokrytých daňových zmlúv, okrem tých, na ktoré sa vzťahuje výhrada podľa odseku 4, obsahuje takéto ustanovenie, a ak áno, oznámi tiež číselné označenie článku a odseku, v ktorom sa toto ustanovenie uvádza. Pokiaľ obidve zmluvné jurisdikcie vykonali oznámenie v súvislosti s ustanovením pokrytej daňovej zmluvy, potom toto ustanovenie bude nahradené ustanoveniami tejto časti dohovoru vo vzťahu medzi týmito zmluvnými jurisdikciami.

2. Akékoľvek prípady nedoriešených problémov vyplývajúcich z procedúr na riešenie prípadov dohodou, ktoré inak spadajú do pôsobnosti arbitráže podľa tejto časti dohovoru, nebudú predložené na arbitráž, ak táto záležitosť bola predmetom prípadu, v súvislosti s ktorým už bola v minulosti ustanovená arbitrážna porota alebo podobný orgán v súlade s dvojstrannou alebo mnohostrannou zmluvou, ktorou sa určuje povinne záväzná arbitráž nedoriešených problémov, ktoré vyplývajú z procedúr na riešenie prípadov dohodou.

3. Vo vzťahu k odseku 1 nič v tejto časti dohovoru nesmie mať negatívny vplyv na plnenie širších povinností v súvislosti s arbitrážou o nedoriešených problémoch v rámci procedúr na riešenie prípadov dohodou, ktoré budú vyplývať z iných dohovorov, ktorých účastníkmi sú zmluvné jurisdikcie, alebo sa nimi stanú.

4. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo, že táto časť dohovoru sa nebude uplatňovať v súvislosti s jednou alebo viacerými pokrytými daňovými zmluvami (alebo všetkými jej pokrytými daňovými zmluvami), ktoré už ustanovujú povinne záväznú arbitráž pre nedoriešené problémy vyplývajúce z procedúr na riešenie prípadov dohodou.

ČASŤ VII

Záverečné ustanovenia

Článok 27 – Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie

1. Od 31. decembra 2016 je tento dohovor otvorený na podpis pre:
  - a) všetky štáty;
  - b) Guernsey (Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska); Ostrov Man (Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska); Jersey (Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska); a
  - c) ktorékoľvek iné jurisdikcie, ktoré sú oprávnené na to, aby sa stali zmluvnou stranou prostredníctvom rozhodnutia na základe konsenzu zmluvných strán a signatárov.
2. Tento dohovor podlieha ratifikácii, prijatiu alebo schváleniu.

Článok 28 – Výhrady

1. S výhradou odseku 2 sa voči tomuto dohovoru nesmú uplatňovať žiadne výhrady okrem tých, ktoré sú výslovne umožnené v:
  - a) článku 3 (Transparentné subjekty) ods. 5;
  - b) článku 4 (Subjekty s dvojitou daňovou rezidenciou) ods. 3;
  - c) článku 5 (Uplatnenie metód na zamedzenie dvojitého zdanenia) ods. 8 a 9;
  - d) článku 6 (Účel pokrytej daňovej zmluvy) ods. 4;

- e) článku 7 (Predchádzanie zneužívaniu zmlúv) ods. 15 a 16;
- f) článku 8 (Transakcie týkajúce sa výplaty dividend) ods. 3;
- g) článku 9 (Zisky zo scudzenia akcií alebo podielov osôb, ktorých hodnota sa odvodzuje hlavne od nehnuteľného majetku) ods. 6;
- h) článku 10 (Pravidlá proti zneužívaniu zmlúv v súvislosti so stálymi prevádzkarňami umiestnenými na území tretích štátov) ods. 5;
- i) článku 11 (Uplatňovanie daňových zmlúv na obmedzenie práva zmluvnej strany na zdanenie svojich vlastných rezidentov) ods. 3;
- j) článku 12 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom komisionárskych štruktúr a podobných stratégií) ods. 4;
- k) článku 13 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti) ods. 6;
- l) článku 14 (Delenie zmlúv) ods. 3;
- m) odseku 2 článku 15 (Definovanie osoby úzko prepojenej s podnikom) ods. 2;
- n) článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 5;
- o) článku 17 (Korešpondujúce úpravy) ods. 3;
- p) článku 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 11 a 12;
- q) článku 23 (Druh arbitráže) ods. 2, 3, 6, a 7;
- r) článku 24 (Dohoda na inom riešení) ods. 3;

- s) článku 26 (Zlučiteľnosť) ods. 4;
  - t) článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 6 a 7; a
  - u) článku 36 (Nadobudnutie účinnosti časti VI) ods. 2.
2. a) Bez ohľadu na odsek 1 zmluvná strana, ktorá sa podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI) rozhodne uplatniť časť VI (Arbitráž), môže formulovať jednu alebo viac výhrad v súvislosti s predmetom prípadov, ktoré budú môcť byť predložené na arbitráž podľa ustanovenia časti VI (Arbitráž). Čo sa týka zmluvnej strany, ktorá sa rozhodne podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI) uplatniť časť VI (Arbitráž) po tom, ako sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, výhrady podľa tohto písmena si môže uplatniť zároveň v momente, keď bude táto zmluvná strana oznamovať depozitárovi svoje rozhodnutie podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI).
- b) Výhrady podľa písmena a) podliehajú prijatiu. Výhrada uplatnená podľa písmena a) sa bude považovať za prijatú zmluvnou stranou, ak táto zmluvná strana neoznámila depozitárovi, že namieta voči takejto výhrade, pričom takúto námietku musí oznámiť do konca obdobia 12 mesiacov, ktoré sa začína dňom, keď depozitár informoval o výhrade, alebo dňom, keď bola u depozitára uložená listina o ratifikácii, prijatí alebo schválení, podľa toho, ktorý z týchto dní nastane neskôr. Čo sa týka zmluvnej strany, ktorá sa rozhodne podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI) uplatniť si časť VI (Arbitráž) po tom, ako sa stane zmluvnou stranou tohto dohovoru, námietky voči výhradám uplatneným ostatnými zmluvnými stranami v minulosti podľa písm. a) je možné podať v termíne, keď táto prvá uvedená strana oznámi depozitárovi svoje rozhodnutie podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI). Keď zmluvná strana vznesie námietku voči výhrade uplatnenej podľa písmena a), potom sa časť VI (Arbitráž) v plnom rozsahu nebude uplatňovať vo vzťahu medzi namietajúcou zmluvnou stranou a zmluvnou stranou, ktorá si uplatňovala výhradu.

3. Ak sa výslovne neuvádza v príslušných ustanoveniach tohto dohovoru inak, výhrada uplatnená podľa odseku 1 alebo 2:
  - a) mení pre zmluvnú stranu, ktorá si uplatňovala výhradu v jej vzťahu s druhou zmluvnou stranou ustanovenia tohto dohovoru, na ktoré sa vzťahuje táto výhrada, a to v rozsahu tejto výhrady; a
  - b) v tom istom rozsahu mení príslušné ustanovenia pre druhú zmluvnú stranu v jej vzťahu k zmluvnej strane, ktorá si uplatňovala výhradu.
4. Výhrady, ktoré sa vzťahujú na pokryté daňové zmluvy, ktoré uzatvorili jurisdikcie alebo územia, za ktorých medzinárodné vzťahy je zmluvná strana zodpovedná, alebo ktoré boli uzatvorené v jej mene, pokiaľ tieto jurisdikcie alebo územia nie sú zmluvnou stranou dohovoru podľa článku 27 (Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie) ods. 1 písm. b) alebo c) (uplatní zodpovedná zmluvná strana, pričom sa môžu odlišovať od výhrad, ktoré uplatnila zmluvná strana za svoje pokryté daňové zmluvy.
5. Výhrady sa musia uplatniť v čase podpisu alebo uloženia listín o ratifikácii, prijatí alebo schválení, a to s výhradou ustanovení odsekov 2, 6 a 9 tohto článku a článku 29 (Oznamovanie) ods. 5. Avšak pre zmluvnú stranu, ktorá sa rozhodne podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI) uplatniť časť VI (Arbitráž) po tom, ako sa stala zmluvnou stranou tohto dohovoru, výhrady uvedené v odseku 1 písm. p), q), r) a s) tohto článku je možné podať v termíne, keď táto zmluvná strana oznámi depozitárovi svoje rozhodnutie podľa článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI).
6. Ak sa výhrady uplatňujú pri podpise, budú potvrdené pri uložení listín o ratifikácii, prijatí alebo schválení, pokiaľ dokument, ktorý obsahuje výhrady, výslovne neuvádza, že sa má považovať za definitívny, podľa ustanovení odsekov 2, 5 a 9 tohto článku a článku 29 (Oznamovanie) ods. 5.

7. Ak sa výhrady neuplatňujú pri podpise, zároveň sa deponitárovi musí predložiť predbežný zoznam predpokladaných výhrad.
8. Čo sa týka výhrad uplatnených podľa jednotlivých nižšie uvedených ustanovení, pri uplatňovaní výhrad sa musí predložiť aj zoznam zmlúv oznámených podľa článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii), na ktoré sa výhrada vzťahuje, ako sa vymedzuje v príslušných ustanoveniach (a v prípade výhrady podľa niektorého z nasledujúcich ustanovení okrem tých, ktoré sa uvádzajú v písmenách c), d) a n), sa musí uviesť aj číselné označenie článku a odseku, ktorý toto ustanovenie obsahuje, a to v momente, keď sa uplatňujú takéto výhrady:
- a) článku 3 (Transparentné subjekty) ods. 5 písm. b), c), d), e) a g);
  - b) článku 4 (Subjekty s dvojitou daňovou rezidenciou) ods. 3 písm. b), c) a d);
  - c) článku 5 (Uplatnenie metód na zamedzenie dvojitého zdanenia) ods. 8 a 9;
  - d) článku 6 (Účel pokrytej daňovej zmluvy) ods. 4;
  - e) článku 7 (Predchádzanie zneužívaniu zmlúv) ods. 15 písm. b) a c);
  - f) článku 8 (Transakcie týkajúce sa výplaty dividend) ods. 3 písm. b) bodov i), ii), a iii);
  - g) článku 9 (Zisky zo scudzenia akcií alebo podielov osôb, ktorých hodnota sa odvodzuje hlavne od nehnuteľného majetku) ods. 6 písm. d), e) a f);
  - h) článku 10 (Pravidlá proti zneužívaniu zmlúv v súvislosti so stálymi prevádzkarňami umiestnenými na území tretích štátov) ods. 5 písm. b) a c);
  - i) článku 11 (Uplatňovanie daňových zmlúv na obmedzenie práva zmluvnej strany na zdanenie svojich vlastných rezidentov) ods. 3 písm. b);

- j) článku 13 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti) ods. 6 písm. b);
- k) článku 14 (Delenie zmlúv) ods. 3 písm. b);
- l) článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 5 písm. b);
- m) článku 17 (Korešpondujúce úpravy) ods. 3 písm. a);
- n) článku 23 (Druh arbitráže) ods. 6; a
- o) článku 26 (Zlučiteľnosť) ods. 4.

Výhrady pod vyššie uvedenými písmenami a) až o) sa nevzťahujú na žiadne pokryté daňové zmluvy, ktoré nie sú uvedené v zozname uvedenom v tomto odseku.

9. Ktorákoľvek zmluvná strana, ktorá si uplatnila výhradu podľa odseku 1 alebo 2, môže túto výhradu kedykoľvek stiahnuť alebo ju nahradiť obmedzenejšou výhradou, a urobí tak oznámením predloženým deponitárovi. Takáto zmluvná strana je povinná podávať akékoľvek dodatočné oznámenia podľa článku 29 (Oznamovanie) ods. 6, ktoré sa môžu vyžadovať v dôsledku stiahnutia alebo nahradenia takejto výhrady. Podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7 stiahnutie alebo nahradenie výhrady nadobudne účinnosť:

- a) v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou uzatvorenou výlučne so štátmi alebo jurisdikciami, ktoré sú zmluvnými stranami tohto dohovoru, dátumom, keď deponitár oznámi, že bol informovaný o stiahnutí alebo nahradení výhrady:
  - i) v prípade výhrad v súvislosti s ustanoveniami týkajúcimi sa daní vyberaných zrážkou pri zdroji, kde skutočnosť, ktorá viedla k vzniku takejto dane, nastala k 1. januáru, alebo po 1. januári, roku bezprostredne nasledujúceho po skončení obdobia šiestich

kalendárnych mesiacov začínajúcich dátumom, keď depozitár informoval o oznámení o stiahnutí alebo nahradení danej výhrady; a

- ii) v prípade výhrad v súvislosti so všetkými ostatnými ustanoveniami, pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi 1. januára, alebo po 1. januári, roku bezprostredne nasledujúceho po skončení obdobia šiestich kalendárnych mesiacov začínajúcich dátumom, keď depozitár informoval o oznámení o stiahnutí alebo nahradení danej výhrady; a
- b) v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou, pre ktorú sa jedna alebo viac zmluvných jurisdikcií stali zmluvnými stranami tohto dohovoru po dátume, keď depozitárovi bolo doručené oznámenie o stiahnutí alebo nahradení: k poslednému z dátumov, ktorým dohovor nadobudne účinnosť pre tieto zmluvné jurisdikcie.

Článok 29 – Oznamovanie

1. S výhradou odsekov 5 a 6 tohto článku a článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7, oznámenia k nasledujúcim ustanoveniam sa musia vykonať pri podpise alebo pri uložení listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení:

- a) článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii);
- b) článku 3 (Transparentné subjekty) ods. 6;
- c) článku 4 (Subjekty s dvojitou daňovou rezidenciou) ods. 4;
- d) článku 5 (Uplatnenie metód na zamedzenie dvojitého zdanenia) ods. 10;
- e) článku 6 (Účel pokrytej daňovej zmluvy) ods. 5 a 6;

- f) článku 7 (Predchádzanie zneužívaniu zmlúv) ods. 17;
- g) odsek 4 článku 8 (Transakcie týkajúce sa výplaty dividend);
- h) článku 9 (Zisky zo scudzenia akcií alebo podielov osôb, ktorých hodnota sa odvodzuje hlavne od nehnuteľného majetku) ods. 7 a 8;
- i) článku 10 (Pravidlá proti zneužívaniu zmlúv v súvislosti so stálymi prevádzkarňami umiestnenými na území tretích štátov) ods. 6;
- j) článku 11 (Uplatňovanie daňových zmlúv na obmedzenie práva zmluvnej strany na zdanenie svojich vlastných rezidentov) ods. 4;
- k) článku 12 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom komisionárskych štruktúr a podobných stratégií) ods. 5 a 6;
- l) článku 13 (Úmyselné vyhýbanie sa situáciám existencie stálej prevádzkarne prostredníctvom výnimiek pre špecifické činnosti) ods. 7 a 8;
- m) článku 14 (Delenie zmlúv) ods. 4;
- n) článku 16 (Riešenie prípadov dohodou) ods. 6;
- o) článku 17 (Korešpondujúce úpravy) ods. 4;
- p) článku 18 (Možnosť uplatnenia časti VI);
- q) článku 23 (Druh arbitráže) ods. 4;
- r) článku 24 (Dohoda na inom riešení) ods. 1;
- s) článku 26 (Zlučiteľnosť) ods. 1; a

t) článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 1, 2, 3, 5 a 7.

2. Oznámenia v súvislosti s pokrytými daňovými zmluvami, ktoré uzatvorila určitá jurisdikcia alebo územie (alebo ktoré boli uzatvorené v ich mene), za ktorých medzinárodné vzťahy je zodpovedná zmluvná strana, pričom táto jurisdikcia alebo územie nie sú zmluvnou stranou dohovoru podľa článku 27 (Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie) ods. 1 písm. b) alebo c), je povinná vykonať táto zodpovedná zmluvná strana, pričom sa môžu odlišovať od oznámení, ktoré táto zmluvná strana vykoná za svoje vlastné pokryté daňové zmluvy.

3. Ak sa oznámenia vykonávajú pri podpise, musia byť potvrdené pri uložení listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení okrem prípadov, keď dokument obsahujúci oznámenia výslovne uvádza, že sa má považovať za konečný dokument podľa ustanovení odsekov 5 a 6 tohto článku a článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7.

4. Ak sa oznámenia nevykonajú pri podpise, potom sa musí pri podpise predložiť predbežný zoznam predpokladaných oznámení.

5. Zmluvná strana môže kedykoľvek doplniť zoznam zmlúv, ktorý bol oznámený podľa článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii), a to formou oznámenia predloženého deponitárovi. Zmluvná strana musí v tomto oznámení uviesť, či sa na zmluvu vzťahujú niektoré z výhrad, ktoré si zmluvná strana uplatnila a ktoré sa uvádzajú v článku 28 (Výhrady) ods. 8. Zmluvná strana môže tiež uplatniť novú výhradu, ako sa uvádza článku 28 (Výhrady) ods. 8, ak doplnená zmluva bude prvá, na ktorú sa takáto výhrada bude uplatňovať. Zmluvná strana je tiež povinná vykonať akékoľvek dodatočné oznámenia, ktoré sa prípadne môžu vyžadovať podľa odseku 1 písm. b) až s) v dôsledku doplnenia ďalších zmlúv. Okrem toho, ak pri tomto doplnení zoznamu po prvý krát ide o zaradenie daňovej zmluvy, ktorá bola uzatvorená štátom alebo územím (alebo v ich mene), za ktorých medzinárodné vzťahy je zmluvná strana zodpovedná, potom je zmluvná strana povinná uviesť akékoľvek výhrady (podľa článku 28 (Výhrady) ods. 4) alebo oznámenia (podľa odseku 2 tohto článku), ktoré sa vzťahujú na pokryté daňové zmluvy uzatvorené týmto

štátom alebo územím, alebo v ich mene. Od dátumu, ktorým sa doplnená(é) zmluva(y) oznámená(é) podľa článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii) stane(ú) pokrytou(tými) daňovou(ými) zmluvou(ami), sa budú ustanoveniami článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) riadiť dátumy, ktorými úpravy pokrytej daňovej zmluvy nadobudnú účinnosť.

6. Zmluvná strana môže vykonať dodatočné oznámenia podľa odseku 1 písm. b) až s), a to formou oznámenia predloženého depozitárovi. Tieto oznámenia nadobudnú účinnosť:

- a) v súvislosti s pokrytými daňovými zmluvami uzatvorenými výlučne so štátmi alebo s jurisdikciami, ktoré sú zmluvnými stranami dohovoru v čase, keď je depozitárovi doručené oznámenie,
  - i) pokiaľ ide o oznámenia v súvislosti s ustanoveniami týkajúcimi sa daní vyberaných zrážkou pri zdroji, kde skutočnosť, ktorá viedla k vzniku takejto dane nastala 1. januára, alebo po 1. januári roku bezprostredne nasledujúceho po skončení obdobia šiestich kalendárnych mesiacov začínajúcich dátumom, keď depozitár informoval o dodatočnom oznámení; a
  - ii) pokiaľ ide o oznámenia v súvislosti so všetkými ostatnými ustanoveniami, pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi 1. januára, alebo po 1. januári roku bezprostredne nasledujúceho po skončení obdobia šiestich kalendárnych mesiacov začínajúcich dátumom, keď depozitár informoval o dodatočnom oznámení; a
- b) v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou, pre ktorú sa jeden alebo viac zmluvných štátov stal zmluvnou stranou tohto dohovoru po dátume, keď depozitárovi bolo doručené dodatočné oznámenie, k poslednému z dátumov, ktorým dohovor nadobudne účinnosť pre tieto zmluvné jurisdikcie.

Článok 30 – Následné úpravy pokrytých daňových zmlúv

Ustanovenia v tomto dohovore nemajú vplyv na následné úpravy pokrytých daňových zmlúv, na ktorých sa prípadne dohodnú zmluvné jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy.

Článok 31 – Konferencia zmluvných strán

1. Zmluvné strany môžu zvolať konferenciu zmluvných strán na účely prijímania rozhodnutí alebo posúdenia akýchkoľvek funkcií, ktoré sa môžu vyžadovať alebo môžu byť náležité podľa ustanovení tohto dohovoru.
2. Konferenciu zmluvných strán zvoláva depozitár.
3. Ktorákoľvek zmluvná strana môže požiadať o zvolanie konferencie zmluvných strán tým, že podá návrh depozitárovi. Depozitár potom informuje o každom návrhu všetky zmluvné strany. Následne depozitár zvolá konferenciu zmluvných strán, za predpokladu, že návrh na zvolanie podporí aspoň jedna tretina zmluvných strán, v lehote do šiestich kalendárnych mesiacov, odkedy depozitár informoval o návrhu.

Článok 32 – Výklad a implementácia

1. Akákoľvek otázka, ktorá vznikne v súvislosti s výkladom alebo implementáciou ustanovení pokrytej daňovej zmluvy v znení doplnenom podľa tohto dohovoru sa rieši v súlade s ustanoveniami pokrytej daňovej zmluvy týkajúcimi sa riešenia otázok výkladu alebo použitia pokrytej daňovej zmluvy vzájomnou dohodou (v znení týchto ustanovení po úprave podľa tohto dohovoru).

2. Akákoľvek otázka, ktorá vznikne v súvislosti s výkladom alebo implementáciou tohto dohovoru, sa môže riešiť na konferencii zmluvných strán, ktorá bude zvolaná v súlade s článkom 31 (Konferencia zmluvných strán) ods. 3.

Článok 33 – Zmeny

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže navrhnúť zmeny tohto dohovoru tým, že predloží návrh zmien depozitárovi.

2. Konferencia zmluvných strán môže byť zvolaná na posúdenie navrhovaných zmien podľa článku 31 (Konferencia zmluvných strán) ods. 3.

Článok 34 – Nadobudnutie platnosti

1. Tento dohovor nadobúda platnosť v prvý deň mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch kalendárnych mesiacov začínajúcim dátumom uloženia piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení.

2. Pre každého signatára, ktorý ratifikuje, prijme alebo schváli tento dohovor po uložení piatej listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení, dohovor nadobudne platnosť prvým dňom mesiaca nasledujúceho po uplynutí obdobia troch kalendárnych mesiacov začínajúcim dátumom uloženia listiny o ratifikácii, prijatí alebo schválení signatárom.

Článok 35 – Nadobudnutie účinnosti

1. Ustanovenia tohto dohovoru nadobúdajú účinnosť v každej zmluvnej jurisdikcii v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou:

- a) v súvislosti s daňami vyberanými zrážkou pri zdroji zo súm vyplatených alebo pripísaných nerezydentom, ak skutočnosť vedúca k vzniku takýchto daní, nastala v prvý deň, alebo po prvom dni nasledujúceho kalendárneho roka, ktorý začína posledným z dátumov, ktorým tento dohovor nadobudol platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy, alebo po tomto dátume; a
  - b) v súvislosti so všetkými ostatnými daňami uloženými touto zmluvnou jurisdikciou, pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi sa dňom (alebo po dni) uplynutia obdobia šiestich kalendárnych mesiacov (alebo kratšieho obdobia, ak všetky zmluvné jurisdikcie oznámia deponitárovi, že majú v úmysle uplatniť kratšie obdobie) od posledného z dátumov, ktorým tento dohovor nadobudne platnosť za každú zmluvnú jurisdikciu pokrytej daňovej zmluvy.
2. Výlučne len na účely svojho vlastného uplatňovania odseku 1 písm. a) a odseku 5 písm. a) sa zmluvná strana môže rozhodnúť, že namiesto „zdaňovacieho obdobia“ bude uplatňovať „kalendárny rok“, a je povinná následne oznámiť túto skutočnosť deponitárovi.
  3. Výlučne len na účely svojho vlastného uplatňovania odseku 1 písm. b) a odseku 5 písm. b) sa zmluvná strana môže rozhodnúť, že nahrádza odkaz na „zdaňovacie obdobia začínajúce dňom (alebo po dni) uplynutia obdobia“ odkazom na „zdaňovacie obdobia začínajúce 1. januára (alebo po 1. januári) nasledujúceho roka začínajúceho dňom (alebo po dni) uplynutia obdobia“, a je povinná oznámiť túto skutočnosť deponitárovi.
  4. Bez ohľadu na predchádzajúce ustanovenia tohto článku článok 16 (Riešenie prípadov dohodou) nadobudne účinnosť v súvislosti s pokrytou daňovou zmluvou pre prípad predložený príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie k poslednému z dátumov, ktorým tento dohovor nadobudne účinnosť pre každú zmluvnú jurisdikciu pokrytej daňovej zmluvy, alebo po tomto dátume okrem prípadov, ktoré k uvedenému dátumu neboli spôsobilé na predloženie podľa tejto pokrytej daňovej zmluvy ešte

pred jej úpravou podľa tohto dohovoru, bez ohľadu na zdaňovacie obdobie, ku ktorému sa tento prípad vzťahuje.

5. Pokiaľ ide o novú pokrytú daňovú zmluvu v dôsledku doplnenia zoznamu zmlúv podľa článku 29 (Oznamovanie) ods. 5, ktoré bolo oznámené podľa článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii), ustanovenia tohto dohovoru nadobudnú účinnosť v každej zmluvnej jurisdikcii:
  - a) v súvislosti s daňami vyberanými zrážkou pri zdroji zo súm vyplatených alebo pripísaných nerezydentom, ak skutočnosť vedúca k vzniku takýchto daní nastala k prvému dňu, alebo po prvom dni nasledujúceho kalendárneho roka, ktorý sa začne na 30. deň alebo po 30. dni po dátume, keď depozitár oznámi, že bol informovaný o doplnení zoznamu zmlúv; a
  - b) v súvislosti so všetkými ostatnými daňami uloženými touto zmluvnou jurisdikciou, pre dane uložené v súvislosti so zdaňovacími obdobiami začínajúcimi sa dňom (alebo po dni) uplynutia obdobia deviatich kalendárnych mesiacov (alebo kratšieho obdobia, ak všetky zmluvné jurisdikcie oznámia depozitárovi, že majú v úmysle uplatniť kratšie obdobie) od dátumu, keď depozitár oznámi, že bol informovaný o doplnení zoznamu zmlúv.
6. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo, že odsek 4 sa nebude uplatňovať v súvislosti s jej pokrytými daňovými zmluvami.
7. a) Zmluvná strana si môže vyhradiť právo nahradiť:
  - i) odkazy v odsekoch 1 a 4 na „posledný z dní, ktorým tento dohovor nadobúda platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy“; a
  - ii) odkazy v odseku 5 na „dátum, keď depozitár oznámi, že bol informovaný o doplnení zoznamu zmlúv“;

odkazmi: „30 dní po dátume, keď bolo depozitárovi doručené posledné oznámenie od každej zmluvnej jurisdikcie, ktorá si uplatnila výhradu podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti), ods. 7, že ukončila svoje vnútroštátne postupy o nadobudnutí účinnosti ustanovení tohto dohovoru v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou“;

iii) odkazy v článku 28 (Výhrady) ods. 9 písm. a): „dátumom, keď depozitár oznámi, že bol informovaný o stiahnutí alebo nahradení výhrady“; a

iv) odkazy v článku 28 (Výhrady) ods. 9 písm. b): „k poslednému z dátumov, ktorým dohovor nadobudne platnosť pre tieto zmluvné jurisdikcie“;

odkazmi: „30 dní po dátume, keď bolo depozitárovi doručené posledné oznámenie od každej zmluvnej jurisdikcie, ktorá si uplatnila výhradu podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7, že ukončila svoje vnútroštátne postupy o nadobudnutí účinnosti stiahnutia alebo nahradenia výhrady v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou“;

v) odkazy v článku 29 (Oznamovanie) ods. 6 písm. a): „dátumom, keď depozitár informoval o dodatočnom oznámení“; a

vi) odkazy v článku 29 (Oznamovanie) ods. 6 písm. b): „k poslednému z dátumov, ktorým dohovor nadobudne platnosť pre tieto zmluvné jurisdikcie“;

odkazmi: „30 dní po dátume, keď bolo depozitárovi doručené posledné oznámenie od každej zmluvnej jurisdikcie, ktorá si uplatnila výhradu podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7, že ukončila svoje vnútroštátne postupy o nadobudnutí účinnosti dodatočných oznámení v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou“;

vii) odkazy v článku 36 (Nadobudnutie účinnosti časti VI) ods. 1 a 2: „neskorší z dátumov, ktorým tento dohovor nadobudol platnosť pre každú zmluvnú jurisdikciu pokrytej daňovej zmluvy”;

odkazmi: „30 dní po dátume, keď bolo depozitárovi doručené posledné oznámenie od každej zmluvnej jurisdikcie, ktorá si uplatnila výhradu podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7, že ukončila svoje vnútroštátne postupy o nadobudnutí účinnosti ustanovení tohto dohovoru v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou“; a

viii) odkazy v článku 36 (Nadobudnutie účinnosti časti VI) ods. 3: „dátum, keď depozitár informoval, že prijal oznámenie o doplnení zoznamu zmlúv“;

ix) odkazy v článku 36 (Nadobudnutie účinnosti časti VI) ods. 4: „dátum, keď depozitár informoval, že prijal oznámenie o stiahnutí výhrady”, „dátum, keď depozitár informoval, že prijal oznámenie o nahradení výhrady“ a „dátum, keď depozitár informoval, že prijal oznámenie o stiahnutí námietky voči výhrade“; a

x) odkazy v článku 36 (Nadobudnutie účinnosti časti VI) ods. 5: „dátum, keď depozitár informoval o dodatočnom oznámení“;

odkazmi: „30 dní po dátume, keď bolo depozitárovi doručené posledné oznámenie od každej zmluvnej jurisdikcie, ktorá si uplatnila výhradu podľa článku 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 7, že ukončila svoje vnútroštátne postupy o nadobudnutí účinnosti ustanovení časti VI (Arbitráž) v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou“.

b) Zmluvná strana, ktorá si uplatnila výhradu v súlade s písmenom a) je povinná predložiť potvrdenie o ukončení svojich vnútroštátnych postupov súčasne depozitárovi aj druhej zmluvnej jurisdikcii (ostatným zmluvným jurisdikciám).

- c) Ak si jedna alebo viac zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy uplatnili výhradu podľa tohto odseku, potom dátum nadobudnutia účinnosti tohto ustanovenia dohovoru, dátum nadobudnutia účinnosti stiahnutia alebo nahradenia výhrady, dodatočného oznámenia v súvislosti s touto konkrétnou pokrytou daňovou zmluvou alebo časti VI (Arbitráž) sa bude riadiť týmto odsekom pre všetky zmluvné jurisdikcie pokrytej daňovej zmluvy.

Článok 36 – Nadobudnutie účinnosti časti VI

1. Bez ohľadu na článok 28 (Výhrady) ods. 9, článok 29 (Oznamovanie) ods. 6 a článok 35 (Nadobudnutie účinnosti) ods. 1 až 6 v súvislosti s dvoma zmluvnými jurisdikciami pokrytej daňovej zmluvy ustanovenia časti VI (Arbitráž) nadobudnú účinnosť:

- a) v súvislosti s prípadmi predloženými príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie [ako sa uvádza v článku 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 1 písm. a)] k neskoršiemu z dátumov, ktorými tento dohovor nadobúda platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy; a
- b) v súvislosti s prípadmi predloženými príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie pred neskorším z dátumov, ktorými tento dohovor nadobúda platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy, k dátumu, keď obidve zmluvné jurisdikcie oznámili deponitárovi, že dospeli k vzájomnej dohode podľa článku 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 10 spolu s informáciou týkajúcou sa dátumu alebo dátumov, ku ktorým sa takéto prípady budú považovať za predložené príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie [ako sa uvádza v článku 19 (Povinne záväzná arbitráž) ods. 1 písm. a)] podľa podmienok vzájomnej dohody.

2. Zmluvná strana si môže vyhradiť právo, že časť VI (Arbitráž) sa uplatní na prípad predložený príslušnému orgánu zmluvnej jurisdikcie pred posledným z dátumov, ktorými tento dohovor nadobúda platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy v prípade, ak príslušné orgány oboch zmluvných jurisdikcií súhlasia, že sa uplatní na takýto konkrétny prípad.

3. V prípade novej pokrytej daňovej zmluvy vyplývajúcej z doplnenia zoznamu zmlúv podľa článku 29 (Oznamovanie) ods. 5, ktoré boli oznámené podľa článku 2 (Výklad pojmov) ods. 1 písm. a) bodu ii), odvolávky v odsekoch 1 a 2 tohto článku na „neskorší z dátumov, ktorým tento dohovor nadobúda platnosť za každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy“ sa nahradí odvolávkou na „dátum, keď deponitár oznámil, že bol informovaný o doplnení zoznamu zmlúv“.

4. Stiahnutie alebo nahradenie výhrady uplatnenej podľa článku 26 (Zlučiteľnosť) ods. 4, ktoré je v súlade s článkom 28 (Výhrady) ods. 9, alebo stiahnutie námietky k výhrade uplatnenej podľa článku 28 (Výhrady) ods. 2, dôsledkom čoho je uplatnenie časti VI (Arbitráž) medzi dvoma zmluvnými jurisdikciami pokrytej daňovej zmluvy nadobudnú účinnosť podľa ods. 1 písmen a) a b) tohto článku okrem prípadov, keď odvolávky na „neskorší z dátumov, ktorým tento dohovor nadobudne platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy“ sa nahradia odvolávkami na „dátum, keď deponitár oznámil, že bol informovaný o stiahnutí výhrady“, „dátum, keď deponitár oznámil, že bol informovaný o nahradení výhrady“ alebo „dátum, keď deponitár oznámil, že bol informovaný o stiahnutí námietky voči výhrade“.

5. Dodatočné oznámenie vykonané podľa článku 29 (Oznamovanie) ods. 1 písm. p) nadobudne účinnosť podľa odseku 1 písm. a) a b) okrem prípadov, keď sa odvolávky v odsekoch 1 a 2 tohto článku na „neskorší z dátumov, ktorými tento dohovor nadobúda platnosť pre každú zo zmluvných jurisdikcií pokrytej daňovej zmluvy“ nahradia odvolávkami na „dátum, keď deponitár informoval o dodatočnom oznámení“.

Článok 37 – Odstúpenie

1. Ktorákoľvek zmluvná strana môže kedykoľvek odstúpiť od tohto dohovoru oznámením predloženým depozitárovi.
2. Odstúpenie podľa odseku 1 nadobudne účinnosť dátumom prijatia oznámenia depozitárom. V prípadoch, keď tento dohovor nadobudol účinnosť v súvislosti so všetkými zmluvnými jurisdikciami pokrytej daňovej zmluvy pred dátumom, keď odstúpenie zmluvnej strany nadobudne účinnosť, predmetná pokrytá daňová zmluva zostane v takej podobe, v akej bola upravená týmto dohovorom.

Článok 38 – Vzťah s protokolmi

1. Tento dohovor môže byť doplnený jedným alebo viacerými protokolmi.
2. Na to, aby sa štát alebo jurisdikcia stali zmluvnými stranami protokolu, musia byť zároveň zmluvnou stranou tohto dohovoru.
3. Zmluvná strana tohto dohovoru nie je viazaná protokolom, pokiaľ sa nestane zmluvnou stranou protokolu v súlade s jeho ustanoveniami.

Článok 39 – Depozitár

1. Generálny tajomník Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj je depozitárom tohto dohovoru a akýchkoľvek protokolov podľa článku 38 (Vzťah s protokolmi).
2. Depozitár informuje zmluvné strany a signatárov do jedného kalendárneho mesiaca o:
  - a) akomkoľvek podpise podľa článku 27 (Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie);

- b) uložení akýchkoľvek listín o ratifikácii, prijatí alebo schválení podľa článku 27 (Podpis a ratifikácia, prijatie alebo schválenie);
- c) akejkoľvek výhrade, stiahnutí alebo nahradení výhrady podľa článku 28 (Výhrady);
- d) akomkoľvek oznámení alebo dodatočnom oznámení podľa článku 29 (Oznamovanie);
- e) akejkoľvek navrhovanej zmene tohto dohovoru podľa článku 33 (Zmeny);
- f) akomkoľvek odstúpení od tohto dohovoru podľa článku 37 (Odstúpenie); a
- g) akejkoľvek inej komunikácii týkajúcej sa tohto dohovoru.

3. Depozitár vedie verejne prístupné zoznamy:

- a) pokrytých daňových zmlúv;
- b) výhrad, ktoré si zmluvné strany uplatnili; a
- c) oznámení vykonaných od zmluvných strán.

Na dôkaz toho podpísaní, riadne na to splnomocnení zástupcovia, podpísali tento dohovor.

V Paríži 24. novembra 2016 v anglickom a vo francúzskom jazyku, pričom obidva texty sú autentické, v jednom vyhotovení, ktoré sa uloží v archívoch Organizácie pre hospodársku spoluprácu a rozvoj.
